

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 28. juuni 2023
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2019/0272(COD)

8143/1/23
REV 1

PECHE 124
CODEC 567
PARLNAT 145

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude majandamise mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1936/2001, (EL) 2017/2107 ja (EL) 2019/833 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2016/1627

- Vastu võetud nõukogu poolt 26. juunil 2023

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2023/...,**

...

**millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere
hariliku tuuni varude majandamise mitmeaastane kava ning millega
muudetakse määrusi (EÜ) nr 1936/2001, (EL) 2017/2107 ja (EL) 2019/833
ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2016/1627**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 232, 14.7.2020, lk 36.

² Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2021. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 26. juuni 2023. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata)

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1380/2013¹ tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamine toob kestvat majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset kasu.
- (2) Liit kiitis nõukogu otsusega 98/392/EÜ² heaks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta 10. detsembri mereõiguste konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakenduskokkuleppe, milles on esitatud mere elusressursside kaitse ja majandamise põhimõtted ja eeskirjad. Liit osaleb oma üldisemate rahvusvaheliste kohustuste raames ka jõupingutustes, mida tehakse rahvusvaheliste vete kalavarude kaitseks.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsus 98/392/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa rakendamist käsitleva 28. juuli 1994. aasta lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse poolt (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1).

- (3) Liit on rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni¹ (edaspidi „konventsioon“) osaline.
- (4) Konventsiooniga loodud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) võttis 2018. aastal oma 21. erikoosolekul vastu soovitusel 18-02 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude mitmeaastane majandamiskava (edaspidi „majandamiskava“). Majandamiskavas järgitakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee nõuannet, mille kohaselt peaks ICCAT 2018. aastal kehtestama kõnealuste kalavarude mitmeaastase majandamiskava, kuna näib, et nende kalavarude praegune seisund ei nõua enam hariliku tuuni varude taastamise kavas ette nähtud erakorralisi meetmeid, mis kehtestati vastavalt soovitusel 17-07, millega muudeti soovitus 14-04, ent seejuures ei tohi olemasolevaid seire- ja kontrollimeetmeid nõrgendada.
- (5) ICCATi soovitusel 18-02 tunnustatakse kehtetuks soovitus 17-07, mida rakendati liidu õiguses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1627².

¹ Rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 34).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1627, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 (ELT L 252, 16.9.2016, lk 1).

- (6) ICCAT võttis 2019. aastal oma 26. korralisel koosolekul vastu soovitus 19-04, millega muudetakse soovitus 18-02 kehtestatud mitmeaastast majandamiskava. ICCATi soovitus 19-04 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse soovitus 18-02. Käesoleva määrusega tuleks soovitus 19-04 rakendada liidu õigusesse.
- (7) Samuti tuleks käesoleva määrusega asjakohasel juhul osaliselt või täielikult rakendada ICCATi soovitusi: 06-07 hariliku tuuni kasvatamise kohta; 18-10, mis käsitleb laevade seiresüsteemi miinimumnõudeid ICCATi konventsiooni alal; 96-14 nõuete täitmise kohta hariliku tuuni ja Põhja-Atlandi mõõkkala püügil; 13-13 ICCATi registri loomise kohta, mis sisaldab 20-meetrise kogupikkusega või pikemaid kalalaevu, millel on lubatud tegutseda konventsiooni alal, ja 16-15 laevade ümberlaadimise kohta.

- (8) Liidu seisukohad piirkondlikes kalandusorganisatsioonides peavad tuginema parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele, et tagada kalavarude majandamine kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega, eelkõige eesmärgiga järk-järgult taastada ja hoida kalavarude populatsioonide biomass maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel ning eesmärgiga luua tingimused majanduslikult elujõulisele ja konkurentsivõimelisele kalapüügi- ja kalatöötlemissektorile ning maismaal toimuvale kalapüügiga seotud tegevusele. Alalise uuringute ja statistikakomitee 2018. aasta oktoobri aruande kohaselt vastab hariliku tuuni püük kalastussuremuse määraga $F_{0,1}$ sellele kalastussuremuse määrale, mis on kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (F_{msy}) saavutamisele. Leitakse, et kalavaru biomass on tasemel, millega tagatakse maksimaalne jätkusuutlik saagikus. Biomassi väärtus $B_{0,1}$ kõigub keskmise ja väikese järelkasvu tasemel seda ületava taseme ümber, kõrge taseme puhul jääb aga allapoole seda taset.
- (9) Majandamiskavas võetakse arvesse eri tüüpi püügivahendite ja -tehnikate eripära. Majandamiskava rakendamisel peaksid liit ja liikmesriigid edendama rannapüüki ning selektiivsete ja keskkonda vähem mõjutavate, eelkõige traditsioonilises ja väikesemahulises kalapüügis kasutatavate püügivahendite ja -tehnikate kasutamist, toetades seeläbi rahuldava elatustaseme saavutamist kohalikus majanduses.

- (10) Arvesse tuleks võtta väikesemahulise kalapüügi eripära ja vajadusi. Lisaks ICCATi soovitusel 19-04 asjakohastele sätetele, millega kõrvaldatakse takistused väikesemahulise rannapüügiga tegelevate laevade osalemiselt hariliku tuuni püügis, peaksid liikmesriigid püüdma paremini tagada kalapüügivõimaluste õiglase ja läbipaistva jaotamise väikesemahulise ja suurema püügiga tegelevate laevastike vahel kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artiklist 17 tulenevate kohustustega.

- (11) Ühise kalanduspoliitika järgimise tagamiseks on vastu võetud liidu õigusaktid, millega kehtestatakse kontrolli-, inspekteerimis- ja rakendamissüsteem, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009¹ on kehtestatud liidu kontrolli-, inspekteerimis- ja rakendamissüsteem, kasutades globaalset ja integreeritud lähenemisviisi, et tagada ühise kalanduspoliitika kõikide normide järgimine. Komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 404/2011² on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1005/2008³ on loodud ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks. Need määrused juba sisaldavad sätteid, mis hõlmavad mitut ICCATi soovitus 19-04 sätestatud meetet, nagu kalalaevatunnistusi ning kalapüügilubasid käsitlevad sätteid ning teatavad laevaseiresüsteeme käsitlevad teatavad normid. Seetõttu ei ole vaja neid sätteid käesolevasse määrusesse võtta.

¹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

² Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

³ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

- (12) Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestati kalavarude kaitseks alammõõdu mõiste. Järjepidevuse tagamiseks tuleks ICCATi alammõõdu mõistet rakendada liidu õiguses kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõduna.
- (13) ICCATi soovitus 19-04 kohaselt tuleb püütud harilikud tuunid, kes on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad, tagasi heita. Sama kehtib hariliku tuuni püügi kohta, mis ületab iga-aastastes püügikavades kehtestatud kaaspüügi piirnorme. Et liit saaks täita ICCATi kohaseid rahvusvahelisi kohustusi, nähakse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/98¹ artiklis 4 ette erandid hariliku tuuni lossimiskohustusest kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 2. Delegeeritud määrusega (EL) 2015/98 rakendatakse teatavaid soovitus 19-04 sätteid, millega on kehtestatud laevadele kohustus harilik tuun tagasi heita, kui ületatakse laevale määratud kvooti või lubatud kaaspüügi maksimaalset taset. Nimetatud delegeeritud määruse kohaldamisalasse kuuluvad laevad, mida kasutatakse harrastuskalapüügiks. Seega ei ole käesolevas määruses vaja käsitleda selliseid tagasiheitmise ja vabakslaskmise kohustusi ning käesolev määrus ei piira delegeeritud määruse (EL) 2015/98 vastavate sätete kohaldamist.

¹ Komisjoni 18. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16, 23.1.2015, lk 23).

- (14) 2018. aasta koosolekul mõõnsid konventsiooni lepinguosalisel vajadust tugevdada kontrolli hariliku tuuniga seotud teatava tegevuse üle. Selle eesmärgiga lepidi kõnealusel koosolekul kokku, et kalakasvanduste eest vastutavad konventsiooni lepinguosalisel peaksid tagama sumpadesse paigutamise täieliku jälgitavuse ja tegema riskianalüüsipõhiseid juhuslikke kontrole.
- (15) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 640/2010¹ nähakse ette hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument, millega rakendatakse ICCATi soovitus 09-11, millega muudetakse soovitus 08-12. Hiljuti tunnustati ICCATi soovitustega 18-12 ja 18-13 kehtetuks hariliku tuuni püügi elektroonilist dokumenti käsitlevad ICCATi soovitused 17-09 ja 11-20. Seega on määrus (EL) nr 640/2010 iganenud ning komisjon on vastu võtnud uue määruse ettepaneku, millega rakendatakse uusimad hariliku tuuni püügi elektroonilist dokumenti käsitlevad ICCATi eeskirjad. Selle tulemusel ei tuleks selle määrusega viidata määrusele (EL) nr 640/2010, vaid üldisemalt ICCATi soovitatud püügi dokumenteerimise programmile.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta määrus (EL) nr 640/2010, millega kehtestatakse hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) püügi dokumenteerimise programm ning muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1984/2003 (ELT L 194, 24.7.2010, lk 1).

- (16) Võttes arvesse, et ICCATi konventsiooni osalised muudavad sageli teatavaid ICCATi soovitusi ja tõenäoliselt muudetakse neid ka edaspidi ning selleks et võtta liidu õigusesse kiiresti üle edaspidised ICCATi soovitused, millega muudetakse või täiendatakse majandamiskava, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte järgmise kohta: teabe esitamise tähtajad, püügihooegade perioodid; erandid kasutamata kvootide ülekandmise keelust; kalavarude kaitseks kehtestatavad alammõõdud; protsendid ja parameetrid, komisjonile esitatav teave; riiklike ja piirkondlike vaatlejate ülesanded, põhjused keelduda loa andmisest kalade üleviimiseks; saagi konfiskeerimise põhjused ning korralduse andmine kalad vabaks lasta. Lisaks nõustub komisjon, kes esindab liitu ICCATi koosolekutel, igal aastal mitmete ICCATi puhttehniliste soovitustega, mis käsitlevad eelkõige püügivõimsuse piiranguid, püügipäeviku nõudeid, püügiaruande vorme, ümberlaadimis- ja ICCATi üleandmisdeklaratsioone, miinimumteavet kalapüügilubade jaoks, kalalaevade miinimumarvu ICCATi ühise rahvusvahelise inspekteerimise kava raames; inspekteerimis- ja vaatlusskeemi spetsifikatsioonid, videosalvestuse standardid, vabastamisprotokoll, surnud kalade töötlemise standardid, sumpadesse paigutamise deklaratsioonid või laevaseiresüsteemide standardid, mis on liidu õigusesse üle võetud käesoleva määruse I–XV lisaga. Seetõttu peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte samuti selleks, et muuta või täiendada käesoleva määruse I–XV lisa kooskõlas muudetud või täiendatud ICCATi soovitustega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (17) ICCATi soovitusel, millega reguleeritakse hariliku tuuni püüki, nimelt püüdmise, üleviimise, transportimise, sumpadesse paigutamise, kasvanduses kasvatamise, väljapüügi ja ülekandmisega seotud tegevus, on väga dünaamilised. Kalanduse kontrollimise ja majandamise tehnoloogiad, näiteks stereoskoopiliste kaamerate ja alternatiivsete meetodite kasutamine, mida liikmesriigid peavad ühetaoliselt kohaldama, arenevad ja uuenevad pidevalt. Samamoodi on vajaduse korral vaja välja töötada vastavad menetlused, et aidata liikmesriikidel järgida käesoleva määrusega liidu õigusesse rakendatud ICCATi eeskirju. Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulitused seoses üksikasjalike normidega elusa hariliku tuuni ülekandmise, üleviimistoimingute ja sumpadesse paigutamise kohta. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹.
- (18) Käesolevas määruses ette nähtud delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid ei takista ICCATi tulevaste soovitude rakendamist liidu õiguses seadusandliku tavamenetluse kaudu.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolulituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (19) Kuna käesoleva määrusega nähakse ette uus ja ulatuslik hariliku tuuni varude majandamise kava, tuleks välja jätta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EL) 2017/2107¹ ja (EL) 2019/833² harilikku tuuni käsitlevad sätted. Mis puudutab määruse (EL) 2017/2107 artiklit 43, siis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusesse (EL) 2019/1154³ lisatud Vahemere mõõkkala käsitlevale osale vastav osa. Samuti tuleks välja jätta nõukogu määruse (EÜ) nr 1936/2001⁴ teatavad sätted. Seepärast tuleks määrusi (EÜ) nr 1936/2001, (EL) 2017/2107 ja (EL) 2019/833 vastavalt muuta.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2107, millega kehtestatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed ning millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1936/2001, (EÜ) nr 1984/2003 ja (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 315, 30.11.2017, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/833, millega kehtestatakse Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni reguleerimispiirkonnas kohaldatavad kaitse- ja rakendusmeetmed, muudetakse määrust (EL) 2016/1627 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2115/2005 ja (EÜ) nr 1386/2007 (ELT L 141 28.5.2019, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1154, mis käsitleb Vahemere mõõkkala varude taastamise mitmeaastast kava ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/2107 (ELT L 188 12.7.2019, lk 1).

⁴ Nõukogu 27. septembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1936/2001, milles sätestatakse teatavate siirdekalavarude püügi suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed (EÜT L 263, 3.10.2001, lk 1).

- (20) ICCATi soovitusena 18-02 tunnustati kehtetuks soovitus 17-07, sest kalavaru praegune seisund ei nõua enam selle soovituse kohaselt kehtestatud hariliku tuuni varude taastamise kavaga ettenähtud erakorralisi meetmeid. Määrus (EL) 2016/1627, millega kõnealust taastamiskava rakendati, tuleks seetõttu kehtetuks tunnustada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 1 *Reguleerimisese*

Käesoleva määrusega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) varude mitmeaastase majandamiskava – mille on vastu võtnud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) – ühetaolise ja tulemusliku rakendamise üldnormid.

Artikkel 2 *Kohaldamisala*

Käesolevat määrust kohaldatakse järgmise suhtes:

- a) liidu kalalaevad ja harrastuskalapüügiks kasutatavad liidu laevad, millega:
 - i) püütakse harilikku tuuni konventsiooni alal ning
 - ii) laaditakse ümber või veetakse, sealhulgas ka väljaspool konventsiooni ala harilikku tuuni, mis on püütud konventsiooni alal;

- b) liidu kalakasvandused;
- c) kolmandate riikide kalalaevad ja harrastuskalapüügiks kasutatavad kolmandate riikide laevad, millega seilatakse liidu vetes ning püütakse konventsiooni alal harilikku tuuni;
- d) kolmandate riikide laevad, mida kontrollitakse liikmesriigi sadamates ja mille pardal veetakse konventsiooni alal püütud harilikku tuuni või liidu vetest püütud harilikust tuunist saadud kalandustooteid, mida ei ole enne sadamas lossitud või ümber laaditud.

Artikkel 3

Eesmärk

Käesoleva määruse eesmärk on rakendada hariliku tuuni varude majandamise mitmeaastane kava, mille ICCAT on vastu võtnud, et hoida hariliku tuuni biomass maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

Artikkel 4

Seos muude liidu õigusaktidega

Kui käesolevas määruses ei ole teisiti sätestatud, ei piira käesolev määrus kalandussektorit reguleerivate muude liidu õigusaktide, eelkõige järgmiste kohaldamist:

- 1) määrus (EÜ) nr 1224/2009;

- 2) määrus (EÜ) nr 1005/2008;
- 3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2403¹;
- 4) määrus (EL) 2017/2107;
- 5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/1241².

Artikkel 5

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „ICCAT“ – Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon;
- 2) „konventsioon“ – rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2403, milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 81).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105).

- 3) „kalalaev“ – liikurlaev, mida rakendatakse hariliku tuuni varude ärieesmärgil kasutamiseks, sealhulgas kalapüügilaevad, kalatöötlemislaevad, tugilaevad, puksiirid, ümberlaadimislaevad, tuunitoodete transportimiseks seadmestatud transpordilaevad ja abilaevad, välja arvatud konteinerlaevad;
- 4) „elus harilik tuun“ – tuun, keda hoitakse mõrras teatud aja jooksul elus või viiakse elusana üle kalakasvanduse rajatisse;
- 5) „alaline uuringute ja statistikakomitee“ – ICCATi alaline uuringute ja statistikakomitee;
- 6) „harrastuskalapüük“ – mittetöenduslik püügitegevus, mille puhul kasutatakse mere bioloogilisi ressursse;
- 7) „sportlik kalapüük“ – mittetöenduslik kalapüük, milles osalejad kuuluvad riiklikku spordiorganisatsiooni või omavad *riigisest* sportliku kalapüügi luba;
- 8) „puksiir“ – laev, mida kasutatakse sumpade vedamiseks;
- 9) „kalatöötlemislaev“ – laev, mille pardal läbivad kalatooted enne pakendamist ühe või mitu järgmistest toimingutest: fileerimine või viilutamine, külmutamine ja/või töötlemine;
- 10) „abilaev“ – laev, mida kasutatakse surnud (töötlemata) hariliku tuuni transpordiks veo- või kasvatamissumbast, seinnoodast või mõrrast määratud sadamasse ja/või kalatöötlemislaevale;

- 11) „mõrd“ – põhja kinnitatud püügivahend, millel on tavaliselt võrksein, mis juhib hariliku tuuni mõrra suletud osasse või osadesse, kus neid hoitakse enne väljapüüdmist või kalakasvanduses kasvatamist;
- 12) „seinnot“ – haardnot, mille põhjaosa veetakse kokku kokkuveotrossiga, mis jookseb läbi alumise selise rõngaste jada, võimaldades võrku kokku tõmmata ja sulgeda;
- 13) „sumpa paigutamine“ – elusa hariliku tuuni paigutamine veosumbast või mõrrast kasvatamis- või nuumamissumpadesse;
- 14) „kalapüügilaev“ – laev, mida kasutatakse hariliku tuuni varude töönduspüügiks;
- 15) „kalakasvandus“ – geograafiliste koordinaatidega selgelt määratletud mereala, mida kasutatakse mõrdade ja/või seinnodalaevadega püütud hariliku tuuni nuumamiseks või kasvatamiseks; kalakasvandusel võib kasvandusi olla mitmes asukohas, mis kõik on määratletud geograafiliste koordinaatidega ning mille puhul on hulknurkse rajatise iga punkti laius- ja pikkuskraadid selgelt määratletud;
- 16) „kasvatamine“ või „nuumamine“ – hariliku tuuni paigutamine kalakasvandustes sumpadesse ning nende järgnev söötmine nuumamise ja üldise biomassi suurendamise eesmärgil;
- 17) „saagi kogumine“ – hariliku tuuni tapmine kalakasvanduses või mõrras;

- 18) „stereoskoopiline kaamera“ – kahe või enama läätsuga seade, millel on iga lääts jaoks eraldi pildiandur või filmikaader, mis võimaldab saada kolmemõõtmelisi kujutisi, eesmärgiga mõõta kala pikkust ning aidata täpsustada hariliku tuuni isendite arvu ja kaalu;
- 19) „väike rannikulaev“ – kalapüügilaev, millel on vähemalt kolm järgmisest viiest omadusest:
- a) üldpikkus alla 12 meetri;
 - b) laev kalastab üksnes lipuliikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes;
 - c) püügireiside kestus on alla 24 tunni;
 - d) meeskonnaliikmete arv on kuni neli inimest või
 - e) laev kasutab kalastamisel selektiivseid tehnikaid, millel on väiksem keskkonnamõju;
- 20) „ühine püügioperatsioon“ – kahte või enamat seinnoodalaeva hõlmav toiming, mille käigus ühe seinnoodalaeva püütud saak loetakse ühe või enama teise seinnoodalaeva saagi hulka kuuluvaks vastavalt varem kokkulepitud jaotamissüsteemile;

- 21) „aktiivne püük“ – märgib kalapüügilaevaga seoses asjaolu, et laev püüab asjaomasel püügihooajal harilikku tuuni sihtliigina;
- 22) „hariliku tuuni püügi dokument“ – hariliku tuuni kohta koostatav hariliku tuuni püügi dokument;
- 23) „hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument“ – hariliku tuuni kohta koostatav hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument;
- 24) „konventsiooni ala“ – konventsiooni artiklis 1 määratletud geograafiline ala;
- 25) „ümberlaadimine“ – kõigi või osa kalalaevadel olevate kalandustoodete laadimine teisele kalalaevale; surnud hariliku tuuni laadimist seinnoodast, mõrrast või puksiirilt abilaevale ei käsitata siiski ümberlaadimisena;
- 26) „kontrollüleviimine“ – täiendav üleviimine, mida tehakse kalapüügiga/kalakasvatusega tegeleva ettevõtja või kontrolliasutuste taotluse korral, et kontrollida üleviidavate kalade arvu;
- 27) „kontrollkaamera“ – stereoskoopiline kaamera ja/või harilik videokaamera käesolevas määruses sätestatud kontrolli tegemiseks;
- 28) „konventsiooniosaline“ – konventsiooniosaline või koostööd tegev kolmas riik, kalastus- või muu organisatsioon;
- 29) „suur triivõngejadalaev“ – triivõngejadalaev, mille kogupikkus on üle 24 meetri;

- 30) „üleviimine“ –
- a) elusa hariliku tuuni üleviimine kalapüügilaeva võrgust veosumpä;
 - b) elusa hariliku tuuni üleviimine ühest veosumbast teise;
 - c) elusa hariliku tuuniga sumba üleviimine ühelt puksiirilt teisele;
 - d) elusa hariliku tuuniga sumba üleviimine ühest kalakasvandusest teise või samas kasvanduses elusa hariliku tuuni üleviimine ühest sumbast teise;
 - e) elusa hariliku tuuni üleviimine mõrrast veosumpä, olenemata puksiirlaeva juuresolekust;
- 31) „kätaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes käitab ettevõtet või kellele kuulub ettevõte, mille tegevus on seotud kalapüügi- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise või jaemüügi mis tahes etapiga;
- 32) „püügivahendite rühm“ – ühte ja sama sellist püügivahendit kasutav kalalaevade rühm, millele on eraldatud rühmakvoot;
- 33) „püügikoormus“ – kalalaeva võimsus, korrutatuna püügil oldud päevade arvuga; kalalaevade rühma püügikoormus on rühma kõigi laevade püügikoormuste summa;
- 34) „vastutav liikmesriik“ – lipuliikmesriik või liikmesriik, kelle jurisdiktsioonis asjaomane kalakasvandus või mõrd asub.

II peatükk

Majandamismeetmed

Artikkel 6

Kalavarude majandamise meetmetega seotud tingimused

1. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada oma kalapüügilaevade ja mõrdade püügikoormuse vastavus Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres liikmesriigi kasutada olevate hariliku tuuni püügi võimalustega. Liikmesriigi võetavad meetmed hõlmavad vähemalt individuaalsete kvootide kehtestamist oma kalapüügilaevadele, mille üldpikkus on üle 24 meetri ja mis on kantud artikli 26 kohasesse püügiloaga laevade nimekirja.
2. Iga liikmesriik annab kalapüügilaevale juhul, kui laevale määratud individuaalset kvooti peetakse ammendatuks, korralduse suunduda viivitamata kindlaksmääratud sadamasse vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 35.
3. Hariliku tuuni püügil ei ole lubatud prahtimisega seotud toimingud.

Artikkel 7

Väljapüüdmata elusa hariliku tuuni ülekandmine

1. Väljapüüdmata elusa hariliku tuuni ülekandmist eelmise aasta püügist kasvanduse piires võidakse lubada ainult juhul, kui liikmesriik töötab välja tugevdatud kontrollisüsteemi ning teatab sellest komisjonile. See süsteem on artiklis 14 osutatud liikmesriigi iga-aastase inspekteerimiskava lahutamatu osa ning see hõlmab vähemalt artiklite 53 ja 61 kohaselt kehtestatud meetmeid.
2. Kui ülekandmine on lõike 1 kohaselt lubatud, kohaldatakse järgmisi punkte:
 - a) kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid täidavad ja esitavad komisjonile igal aastal 25. maiks ülekandmisdeklaratsiooni, mis sisaldab järgmist:
 - i) ülekandmiseks mõeldud kalade kogus (kilogrammides) ja arv,
 - ii) püügiaasta,
 - iii) keskmine kaal,
 - iv) lipuliikmesriik või konventsioonosaline,
 - v) ülekantud saagile vastavad viited hariliku tuuni püügi dokumendile,
 - vi) kalakasvanduse nimi ja ICCATi number,

- vii) sumba number ning
 - viii) teave väljapüütud koguse kohta (kilogrammides), kui väljapüük on lõpetatud;
- b) vastavalt lõikele 1 üle kantud kogused paigutatakse kalakasvanduses eraldi sumpas või mitmesse eraldi sumpas püügiaasta alusel.
3. Enne kalapüügihooaja algust tagavad kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid nende elusate harilike tuunide hindamise, kes on üle kantud pärast hulgiväljapüüki nende jurisdiktsioonis olevates kalakasvandustes. Sel eesmärgil viiakse kõik püügiaasta ülekantud elusad harilikud tuunid, kes on ette nähtud kalakasvandustes hulgiväljapüügiks, teistesse sumpadesse üle, kasutades seejuures stereoskoopilise kaamera süsteemi või alternatiivseid meetodeid, tingimusel et vastavalt artiklile 51 on nende puhul tagatud sama täpsuse ja usaldusväärsuse tase. Igal ajal peab olema tagatud täielikult dokumenteeritud jälgitavus. Elusate harilike tuunide ülekandmist aastatest, mil ei olnud hulgiväljapüüki ette nähtud, kontrollitakse iga aasta kohta, rakendades sama menetlust, riskihindamisel põhinevatele asjakohastele valimitele.
4. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud õigusnormid elus hariliku tuuni ülekandmise tugevdatud kontrollisüsteemi väljatöötamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 68 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 8
Kasutamata kvootide ülekandmine

Kasutamata kvootide ülekandmine ei ole lubatud.

Artikkel 9
Kvootide ülekandmine

1. Kvoote kantakse üle liidu ja teiste konventsiooniosaliste vahel üksnes asjaomaste liikmesriikide ja/või konventsiooniosaliste eelneval loal. Komisjon teavitab ICCATi sekretariaati selliste kvootide ülekandmisest 48 tundi ette.
2. Kvootide ülekandmine püügivahendite rühmades ning kaaspüügikvootide ja iga liikmesriigi individuaalsete püügikvootide ülekandmine on lubatud tingimusel, et asjaomased liikmesriigid teavitavad komisjoni nendest ülekandmistest ette, nii et komisjon saab ICCATi sekretariaati teavitada enne ülekandmise toimumist.

Artikkel 10
Kvoodi vähendamised ülepüügi korral

Kui liikmesriikide püük ületab neile eraldatud kvoote ja olukorda ei saa määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohaste kvoodivahetustega heastada, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikleid 37 ja 105.

Artikkel 11
Iga-aastased püügikavad

1. Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase püügikava. See kava sisaldab kalapüügilaevade ja püügivahendite kohta vähemalt järgmist teavet:
 - a) igale püügivahendite rühmale eraldatud kvoodid, sealhulgas kaaspüügi kvoodid;
 - b) asjakohasel juhul kvootide eraldamisel ja haldamisel kasutatav meetod;
 - c) meetmed, millega tagatakse individuaalsete kvootide järgimine;
 - d) iga püügivahendite kategooria puhul lubatud püügihooaeg;
 - e) teave määratud sadamate kohta;
 - f) kaaspüügi reeglid ning
 - g) selliste kalapüügilaevade (v.a põhjatraalerid) arv, mille üldpikkus on suurem kui 24 meetrit, ja selliste seinnoodalaevade arv, mida on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni puhul kasutada.

2. Liikmesriigid, kellel on väikesed rannikulaevad, kellel on lubatud püüda harilikku tuuni, eraldavad sellistele laevadele sektoripõhiseid erikvoote ning lisavad sellise eraldamise oma püügikavadesse. Nad lisavad ka täiendavaid meetmeid, et jälgida oma seire-, kontrolli- ja inspekteerimiskavades tähelepanelikult kvootide kasutamist kõnealuse laevastiku poolt. Liikmesriigid võivad anda erinevale hulgal laevadele loa kasutada täielikult ära nende püügivõimalused lõikes 1 osutatud parameetrite alusel.

3. Portugal ja Hispaania võivad eraldada sektoripõhiseid kvoote söödaga õngelaevadele, mis tegutsevad Assoori saarestikku, Madeirat ja Kanaari saari ümbritsevates liidu vetes. Kõnealused sektoripõhised kvoodid lisatakse nende iga-aastastesse püügikavadesse ning nende iga-aastastes seire-, kontrolli- ja inspekteerimiskavades osutatakse selgelt kõnealuste kvootide kasutamise seiramise meetmed.
4. Kui liikmesriigid eraldavad sektoripõhiseid kvoote kooskõlas lõikega 2 või 3, siis püügivõimaluste jaotamist käsitlevas kohaldatavas liidu õigusaktis sätestatud minimaalse kvoodi viie tonni nõuet ei kohaldata.
5. Asjaomane liikmesriik esitab iga-aastases püügikavas tehtud mis tahes muudatused komisjonile vähemalt kolm tööpäeva enne selle püügioperatsiooni alustamist, millega muudatus on seotud. Komisjon edastab muudatuse ICCATi sekretariaadile vähemalt üks tööpäev enne selle püügioperatsiooni alustamist, millega muudatus on seotud.

Artikkel 12

Kalapüügivõimaluste jaotamine

Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 17 kasutavad liikmesriigid neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaalast, sotsiaalset või majanduslikku laadi, ning püüavad ühtlasi riigi kvoote õiglaselt jaotada mitmesuguste laevastiku osade vahel, pöörates eritähelpanu traditsioonilisele ja väikesemahulisele kalapüügile, ning pakkuda stiimuleid neile liidu kalalaevadele, kes kasutavad selektiivseid püügivahendeid või keskkonda vähem mõjutavaid püügitehnikaid.

Artikkel 13

Iga-aastased püügivõimsuse haldamise kavad

Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase püügivõimsuse haldamise kava. Selles kavas kohandavad liikmesriigid kalapüügilaevade ja mõrdade arvu viisil, millega tagatakse püügivõimsuse vastavus püügivõimalustele, mis on asjaomasel kvoodiperioodil kalapüügilaevadele ja mõrdadele eraldatud. Liikmesriigid kohandavad püügivõimalusi vastavalt püügivõimaluste jaotamist käsitlevas kohaldatavas liidu õigusaktis määratletud parameetritele. Seinnoodalaevade liidu püügivõimsuse kohandamisel piirduakse maksimaalselt 20 % kõikumisega võrreldes 2018. aasta püügivõimsuse lähtetasemega.

Artikkel 14

Iga-aastased inspekteerimiskavad

Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase inspekteerimiskava, eesmärgiga tagada vastavus käesolevale määrusele. Iga liikmesriik esitab komisjonile oma vastavad kavad. Iga liikmesriik esitab oma kavad kooskõlas järgmisega:

- a) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 kohaselt hariliku tuuni püügiks loodud kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammis kehtestatud eesmärgid, prioriteedid ja kord, samuti inspekteerimise kriteeriumid;

- b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 46 kohaselt loodud riiklik hariliku tuuni kontrollimeetmete programm.

Artikkel 15

Iga-aastased kalakasvatamise majandamiskavad

1. Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase kalakasvatamise majandamiskava.
2. Liikmesriigid tagavad iga-aastases kalakasvatamise majandamiskavas, et kasvandustesse viidud kogus ja kasvatamise koguvõimsus vastavad kasvatamiseks olemasoleva hariliku tuuni hinnangulisele kogusele.
3. Liikmesriigid piiravad oma tuuni kasvatamise võimsust, piirdudes nende kalakasvanduste koguvõimsusega, mis olid kantud ICCATi hariliku tuuni kasvanduste registrisse või millele oli antud luba ja millest oli ICCATile teatatud 2018. aastal.
4. Loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus, mille liikmesriigi kalakasvandused vastu võtavad, piirdub sellise kasvandustesse viidud koguste tasemega, mis on registreeritud ICCATi hariliku tuuni kasvanduste registris ja millest liikmesriigi kalakasvandused olid ICCATile 2005., 2006., 2007. või 2008. aastal teatanud.

5. Kui liikmesriigil on vaja suurendada loodusest püütud ja kasvandustes vastu võetud hariliku tuuni maksimaalset kogust oma ühes või enamas tuunikasvanduses, peab see suurendamine olema vastavuses sellele liikmesriigile eraldatud kalapüügivõimalustega ja elusa hariliku tuuni impordiga teisest liikmesriigist või konventsiooniosalisest.
6. Kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid tagavad, et teadlastel, kellele alaline uuringute ja statistikakomitee on teinud ülesandeks teha nuumamisperioodil kindlaks kasvukiirus, oleks juurdepääs kalakasvandustele ning et neid abistataks nende ülesannete täitmisel.
7. Vajaduse korral esitavad liikmesriigid komisjonile iga aasta 15. maiks muudetud kalakasvatamise majandamiskavad.

Artikkel 16

Iga-aastaste kavade esitamine

1. Iga aasta 31. jaanuariks esitab liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, komisjonile järgmised kavad:
 - a) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüdvate kalapüügilaevade ja mõrdade iga-aastane artikli 11 kohaselt kehtestatud püügikava;

- b) artikli 13 kohaselt kehtestatud iga-aastane püügivõimsuse haldamise kava;
 - c) artikli 14 kohaselt kehtestatud iga-aastane inspekteerimiskava, ning
 - d) artikli 15 kohaselt kehtestatud kalakasvatamise majandamiskava.
2. Komisjon kogub lõikes 1 osutatud kavad kokku ja kasutab neid liidu iga-aastase kava koostamiseks. Komisjon edastab liidu iga-aastase kava ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. veebruariks, et ICCAT saaks seda arutada ja selle heaks kiita.

3. Kui liikmesriik ei esita komisjonile mõnda lõikes 1 osutatud kava selles lõikes osutatud tähtajaks, võib komisjon otsustada edastada liidu kava ICCATi sekretariaadile ilma asjaomase liikmesriigi kavadeta. Asjaomase liikmesriigi taotlusel püüab komisjon võtta arvesse üht lõikes 1 osutatud kava, mis on esitatud pärast selles lõikes sätestatud tähtaega, kuid enne lõikes 2 sätestatud tähtaega. Kui liikmesriigi esitatud kava ei vasta käesoleva määruse sätetele, mis on seotud iga-aastaste püügi-, püügivõimsuse, inspekteerimis- ja kalakasvatuskavadega või sisaldab rasket viga, mille tõttu võib ICCATi komisjon liidu iga-aastase kava mitte heaks kiita, võib komisjon otsustada edastada liidu iga-aastase kava ICCATi sekretariaadile ilma asjaomase liikmesriigi kavadeta. Komisjon teavitab asjaomast liikmesriiki nii kiiresti kui võimalik ja püüab lisada kõik selle liikmesriigi esitatud muudetud kavad liidu iga-aastasesse kavasse või liidu iga-aastase kava muudatustesse, tingimusel et need muudetud kavad vastavad käesoleva määruse sätetele, mis on seotud iga-aastaste püügi-, püügivõimsuse, inspekteerimis- ja kalakasvatuskavadega.

III peatükk

Tehnilised meetmed

Artikkel 17

Püügihooaeg

1. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel on hariliku tuuni püük seinnoodaga lubatud iga aasta 26. maist 1. juulini.
2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võivad Küpros ja Kreeka taotleda artiklis 11 osutatud iga-aastases püügikavas, et Vahemere idaosas (FAO püügipiirkonnad 37.3.1 ja 37.3.2) lubataks hariliku tuuni püüki nende lipu all sõitvate seinnoodalaevadega iga aasta 15. maist kuni 1. juulini.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib Horvaatia taotleda artiklis 11 osutatud iga-aastases püügikavas, et Aadria merel lubataks hariliku tuuni püüki kasvatamise eesmärgil tema lipu all sõitvate seinnoodalaevadega iga aasta 26. maist kuni 15. juulini (FAO püügipiirkond 37.2.1).

4. Erandina lõikest 1, kui liikmesriik esitab komisjonile tõendid selle kohta, et seoses ilmastikutingimustega ei saanud mõned tema seinnoodalaevad, mis püüavad harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel, kasutada aasta jooksul oma tavapäraseid püügipäevi, võib see liikmesriik otsustada olukorrast mõjutatud konkreetsete seinnoodalaevade jaoks lõikes 1 osutatud püügihooaega pikendada kaotatud päevade arvu võrra, kuid mitte rohkem kui 10 päeva. Asjaomased laevad ja ühise püügioperatsiooni puhul kõik seonduvad laevad peavad püügi mittetoimumist nõuetekohaselt põhjendama ilmateadete ja laevaseiresüsteemi asukohaandmete abil.
5. Hariliku tuuni püük suurte pelaagiliste õngejadalaevadega on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel 1. jaanuarist kuni 31. maini.
6. Liikmesriigid kehtestavad oma iga-aastastes püügikavades kalalaevastiku (v.a seinnoodalaevad ja suured pelaagilised õngejadalaevad) jaoks lubatud püügi hooajad.

Artikkel 18

Lossimiskohustus

Käesolev peatükk ei piira määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15, sealhulgas vastavate erandite kohaldamist.

Artikkel 19

Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt

1. Keelatud on püüda, pardal hoida, ümber laadida, lossida, transportida, säilitada, müüa, müügiks välja panna või pakkuda harilikku tuuni, mis kaalub alla 30 kg või mille pikkus sabauime keskmiste kiirte alguseni on alla 115 cm, sealhulgas kaaspüügi või harrastuskalapüügi käigus saadud harilikku tuuni.
2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse hariliku tuuni suhtes varude kaitseks kehtestatud alammõõtu 8 kg või 75 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni järgmise püügi puhul:
 - a) Atlandi ookeani idaosast söödaga õngelaevade ja landipüügilaevadega püütud harilik tuun;
 - b) Vahemerest rannalähedase väikesemahulise püügi käigus söödaga õngelaevadega, õngejadalaevadega ja käsiõngelaevadega värske kalana püütud harilik tuun, ning
 - c) harilik tuun, kelle on kasvatamise eesmärgil Aadria merest püüdnud Horvaatia lipu all sõitvad laevad.
3. Lõikes 2 osutatud erandi suhtes kohaldatavad eritingimused on sätestatud I lisas.

4. Liikmesriigid annavad kalapüügiloa laevadele, mis kalastavad I lisa punktides 2 ja 3 osutatud erandi alusel. Asjaomased laevad kantakse artiklis 26 osutatud kalapüügilaevade nimekirja.
5. Käesolevas artiklis kehtestatud kaitse alammõõdust väiksemad kalad, kes heidetakse tagasi surnuna, arvatakse asjaomase liikmesriigi kvoodist maha.

Artikkel 20

Kehtestatud kaitse alammõõdust väiksema kala juhupüük

1. Erandina artikli 19 lõikest 1 on kõigil harilikku tuuni aktiivselt püüdvatel püügilaevadel ja mõrdadel lubatud juhupüügina püüda arvuliselt kuni 5 % ulatuses harilikku tuuni, kes kaalub vahemikus 8–30 kg, või kelle pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on 75–115 cm.
2. Lõikes 1 osutatud 5 % osatähtsus arvutatakse hariliku tuuni kogusaagi põhjal, mis on laeva pardal või mõrras mis tahes ajal pärast iga püügioperatsiooni.
3. Juhupüügi saak arvatakse kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi kvoodist maha.

4. Kehtestatud kaitse alammõõdust väiksema hariliku tuuni juhupüügi suhtes kohaldatakse artikleid 31, 33, 34 ja 35.

Artikkel 21

Kaaspüük

1. Iga liikmesriik näeb oma kvoodi piires hariliku tuuni kaaspüügiks ette erikvoodi ja teavitab sellest komisjoni oma püügikava esitamisel.
2. Artiklis 11 osutatud iga-aastases püügikavas määratletakse selgelt lubatud kaaspüügi tase, mis ei ületa iga püügireisi lõpus 20 % pardal olevast saagist, ja meetodika, mida kasutatakse kaaspüügi arvutamiseks pardal oleva kogusaagi suhtes. Kaaspüügi protsenti võib arvutada kaaluna või isendite arvuna. Isendite arvul põhinevat arvutamist kohaldatakse üksnes ICCATi majandatava tuuni ja tuunilaadsete liikide puhul. Väikestele rannikulaevadele lubatud kaaspüügi taset võib arvutada aasta kaupa.
3. Pardal hoitud või vette tagasi heidetud surnud hariliku tuuni kogu kaaspüük arvatakse maha lipuliikmesriigi kvoodist ning see registreeritakse ja sellest teavitatakse komisjoni vastavalt artiklitele 31 ja 32.
4. Liikmesriikide puhul, kellel ei ole hariliku tuuni kvooti, arvatakse asjaomane kaaspüük maha liidu erikvoodist hariliku tuuni kaaspüügi jaoks, mis on kehtestatud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikega 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.

5. Kui liikmesriigile eraldatud kogukvoot on ära kasutatud, ei ole selle riigi lipu all sõitvatele laevadele hariliku tuuni püük lubatud ning liikmesriik võtab vajalikud meetmed kaaspüügina püütud hariliku tuuni vette tagasi laskmise tagamiseks. Kui ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 kohaselt kehtestatud liidu hariliku tuuni kaaspüügi erikvoot on ammendatud, ei lubata liikmesriikide lipu all sõitvatel laevadel püüda harilikku tuuni ilma hariliku tuuni püügikvoodita ning need liikmesriigid peavad võtma vajalikud meetmed kaaspüügina püütud hariliku tuuni vette tagasi laskmise tagamiseks. Neil juhtudel on surnud hariliku tuuni töötlemine ja turustamine keelatud ning kogu asjaomane saak registreeritakse. Liikmesriigid esitavad igal aastal kaaspüügina saadud surnud hariliku tuuni koguste kohta teabe komisjonile, kes edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.
6. Harilikku tuuni aktiivselt mittepüüdvad laevad eraldavad pardal hoitud hariliku tuuni kõik kogused muudest liikidest, et võimaldada kontrolliasutustel seirata käesoleva artikli järgimist. Sellise kaaspüügi võib turustada, kui neile on lisatud hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument.

Artikkel 22

Õhusõidukite kasutamine

Keelatud on mis tahes õhusõidukite, sealhulgas lennukite, helikopterite või mis tahes liiki mehitamata õhusõidukite kasutamine hariliku tuuni otsimiseks.

IV peatükk

Harrastuskalapüük

Artikkel 23

Erikvoot harrastuskalapüügiks

1. Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni püügi kvoot, reguleerib harrastuspüüki, eraldades harrastuskalapüügiks erikvoote. Sellisel eraldamisel võetakse arvesse võimalikke surnud harilikke tuune, sealhulgas püüa-ja-vabasta kalastamisviisi raamistikus. Liikmesriigid teavitavad oma püügikavade esitamisel komisjoni harrastuskalapüügiks eraldatud kvootidest.
2. Surnud hariliku tuuni püügist teatatakse ning see arvatakse liikmesriigi kvoodist maha.

Artikkel 24

Eritingimused harrastuskalapüügiks

1. Iga liikmesriik, kellel on harrastuskalapüügiks eraldatud hariliku tuuni püügi kvoot, reguleerib harrastuspüüki, väljastades harrastuskalapüügiga tegelevatele laevadele kalapüügiload. ICCATi taotlusel teevad liikmesriigid komisjonile kättesaadavaks nende harrastuskalapüügiga tegelevate laevade nimekirja, millele on antud kalapüügiluba hariliku tuuni püügiks. Komisjon edastab kõnealuse loetelu ICCATile. Loetelu peab sisaldama iga laeva kohta järgmist teavet:
 - a) laeva nimi;
 - b) registrinumber;
 - c) ICCATi registri number (kui on);
 - d) võimalik varasem nimi ning
 - e) omaniku (omanike) ja käitaja(te) nimi ja aadress.
2. Harrastuskalapüügi käigus on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida või lossida rohkem kui ühte harilikku tuuni laeva kohta päevas.

3. Harrastuskalapüügil püütud hariliku tuuni turustamine on keelatud.
4. Liikmesriik registreerib harrastuskalapüügi saagi andmed, sealhulgas iga hariliku tuuni kaalu ja võimaluse korral pikkuse, ja edastab eelmise aasta andmed komisjonile iga aasta 30. juuniks. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.
5. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et võimalikult suurel määral tagada harrastuskalapüügi käigus elusana püütud hariliku tuuni, eriti noorkalade merre tagasilaskmine. Iga harilik tuun lossitakse tervikuna, lõpusteta ja/või roogituna.

Artikkel 25

Püüdmise, märgistamine ja tagasilaskmine

1. Erandina artikli 23 lõikest 1 võivad liikmesriigid, kes lubavad Atlandi ookeani kirdeosas üksnes sportlikuks kalapüügiks kasutatavate laevadega tehtavat püüa-ja-vabasta kalastamisviisi, lubada sellistel sportliku kalapüügi laevadel püüda piiratud arvul harilikke tuune nende märgistamiseks ja tagasilaskmiseks, ilma et neile peaks eraldama erikvoodi. Need laevad tegutsevad teadusuuringute programmi kuuluva teadusasutuse teadusprojekti raames. Projekti tulemustest teatatakse lipuliikmesriigi asjaomastele asutustele.

2. ICCATi teadusprogrammi raames teadusuuringutes osalevate laevade tegevust ei käsitata lõikes 1 osutatud püügi, märgistamis- ja vabastamistegevusena.
3. Liikmesriigid, kes lubavad püüdmist, märgistamist ja vabastamist,
 - a) esitavad sellise tegevuse ja selle suhtes kohaldatavate meetmete kirjelduse artiklites 12 ja 15 osutatud püügi- ja inspekterimiskavade lahutamatu osana;
 - b) seiravad hoolikalt asjaomaste laevade tegevust, tagamaks, et need järgivad käesolevat määrust;
 - c) tagavad, et märgistamise ja vabastamisega tegelevad koolitatud töötajad, et tagada isendite võimalikult suur ellujäämusmäär, ning
 - d) esitavad komisjonile iga aasta 30. juuniks aastaaruande teostatud teadustegevuse kohta. Komisjon edastab selle aruande ICCATi sekretariaadile 60 päeva enne alalise uuringute ja statistikakomitee järgmise aasta koosolekut.
4. Igast harilikust tuunist, kes püüdmise, märgistamise ja vabastamise käigus sureb, teatatakse ja need arvatakse lipuliikmesriigi kvoodist maha.

V peatükk

Kontrollimeetmed

1. JAGU

LAEVADE JA MÕRDADE NIMEKIRJAD JA REGISTRID

Artikkel 26

Laevade nimekirjad ja registrid

1. Liikmesriigid esitavad igal aastal kuu aega enne loa kehtivusaja algust komisjonile järgmiste laevade nimekirja ICCATi andmete ja teabe esitamise juhistes ette nähtud vormingus:
 - a) kõigi nende püügilaevade nimekiri, millel on luba aktiivselt püüda harilikku tuuni, ning
 - b) kõigi teiste selliste kalalaevade nimekiri, mis on ette nähtud hariliku tuuni varude ärieesmärgil kasutamiseks.

Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile 15 päeva enne püügioperatsiooni alustamist, nii et need laevad saab kanda ICCATi püügiloaga laevade registrisse ja asjakohasel juhul ka ICCATi registrisse, mis sisaldab 20-meetrise kogupikkusega või pikemaid kalalaevu, millel on lubatud tegutseda konventsiooni alal.

2. Kalendriaasta jooksul võib kalalaev kuuluda mõlemasse lõikes 1 osutatud nimekirja, tingimusel et ta ei ole korraga mõlemas nimekirjas.
3. Teave käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b osutatud kalalaevade kohta peab sisaldama laeva nime ja liidu laevastikuregistri numbrit (CFR), nagu on määratletud komisjoni rakendusmääruse (EL) 2017/218¹ I lisas.
4. Komisjon ei aktsepteeri lõikes 1 osutatud nimekirja tagasiulatuvat esitamist.
5. Lõikes 1 osutatud nimekirjades edasiste muudatuste tegemine kalendriaasta jooksul on lubatud üksnes juhul, kui teatatud laeval ei ole võimalik püügis osaleda seaduslikult põhjendatud funktsionaalsetel põhjustel või vääramatul jõu tõttu. Sellisel juhul teavitab asjaomane liikmesriik nimetatud asjaolust viivitamatult komisjoni ning esitab:
 - a) täielikud andmed kalalaeva(de) kohta, millega kavatsetakse seda laeva asendada, ning
 - b) põhjaliku aruande asendamise põhjuste kohta ning mis tahes asjakohased täiendavad dokumendid või viited.
6. Vajaduse korral muudab komisjon asjaomase aasta jooksul teavet käesoleva artikli lõikes 1 osutatud laevade kohta, esitades ajakohastatud teabe ICCATi sekretariaadile vastavalt määruse (EL) 2017/2403 artikli 7 lõikele 6.

¹ Komisjoni 6. veebruari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/218 liidu kalalaevastikuregistri kohta (ELT L 34, 9.2.2017, lk 9).

Artikkel 27

Laevade kalapüügiload

1. Liikmesriigid annavad kalapüügiloa laevadele, mis on kantud ühte artikli 26 lõigetes 1 ja 5 osutatud nimekirjadest. Kalapüügiload peavad sisaldama vähemalt VII lisas sätestatud teavet ning need väljastatakse selles lisas ettenähtud vormis. Liikmesriigid tagavad, et kalapüügiloal sisalduv teave on täpne ning kooskõlas käesoleva määrusega.
2. Ilma et see piiraks artikli 21 lõike 6 kohaldamist, käsitatakse artikli 26 lõikes 1 osutatud ICCATi registritesse kandmata liidu kalalaevu selliselt, et neil ei ole luba Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardale jätta, ümber laadida, transportida, üle viia, töödelda või lossida.
3. Kui laevadele määratud individuaalne kvoot on ammendatud, tunnistab lipuliikmesriik laevale väljastatud hariliku tuuni kalapüügiloa kehtetuks ja võib laevalt nõuda, et see suunduks viivitamata tema määratud sadamasse.

Artikkel 28

Tuunipüügiloaga mõrdade nimekirjad ja registrid

1. Iga liikmesriik esitab oma püügikavade osana komisjonile nimekirja mõrdadest, millega võib kalapüügiloa alusel püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaati, et see saaks kõnealused mõrrad kanda ICCATi selliste mõrdade registrisse, millega lubatakse püüda harilikku tuuni.
2. Liikmesriigid annavad kalapüügiloa mõrdadele, mis on kantud lõikes 1 osutatud nimekirja. Kalapüügiload peavad sisaldama vähemalt VII lisas sätestatud teavet ning olema selles lisas ettenähtud vormis. Liikmesriigid tagavad, et kalapüügiloal sisalduv teave on täpne ning kooskõlas käesoleva määrusega.
3. Liidu mõrdu, mis ei ole kantud ICCATi hariliku tuuni püügi loaga mõrdade registrisse, käsitatakse selliselt, et nendega ei ole lubatud püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni. Nende mõrdadega püütud harilikku tuuni on keelatud pardal hoida, ümber laadida, sumpadesse paigutada ja lossida.
4. Kui mõrdadele määratud individuaalne kvoot loetakse ammendatuks, tühistab lipuliikmesriik neile väljastatud hariliku tuuni püügiloa.

Artikkel 29

Püügioperatsioonide käsitlev teave

1. Iga aasta 15. juuliks esitab iga liikmesriik komisjonile üksikasjaliku teabe hariliku tuuni saagi kohta Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres eelmisel aastal. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile iga aasta 31. juuliks. See teave hõlmab järgmist:
 - a) iga kalapüügilaeva nimi ja ICCATi number;
 - b) iga kalapüügilaeva loa kehtivusaeg;
 - c) iga kalapüügilaeva kogusaak, sealhulgas ka siis, kui saak oli loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel null;
 - d) iga kalapüügilaeva püügipäevade koguarv Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel; ning
 - e) kogusaak väljaspool loa kehtivusaega (kaaspüük).

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile selliste nende lipu all sõitvate kalalaevade kohta, mille ei olnud luba aktiivselt püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, aga mis püüdsid harilikku tuuni kaaspüügina, järgmise teabe:
 - a) laeva nimi ja ICCATi number või kui laev ei ole ICCATis registreeritud, siis selle riiklik registrinumber, ning
 - b) hariliku tuuni kogusaak.
3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni laevadest, mis ei ole hõlmatud lõigetega 1 ja 2 ning mille kohta teatakse või mille puhul oletatakse, et nendega on püütud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni. Kohe, kui vastav teave on olemas, edastab komisjon selle teabe ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 30

Ühised püügioperatsioonid

1. Ühiseid püügioperatsioone hariliku tuuni püügiks lubatakse ainult siis, kui asjaomane lipuliikmesriik annab või asjaomased lipuliikmesriigid annavad osalevatele laevadele loa. Püügiloa saamiseks peavad igal seinnodalaeval olema hariliku tuuni püügiks vajalikud vahendid ja individuaalne kvoot ning ta peab järgima artiklis 32 sätestatud aruandluskohustusi.

2. Ühisele püügioperatsioonile eraldatud kvoot võrdub osalevatele seinnoodalaevadele eraldatud kvootide summaga.
3. Liidu seinnoodalaevadel ei lubata osaleda ühistes püügioperatsioonides teiste konventsiooniosaliste seinnoodalaevadega.
4. Ühistes püügioperatsioonides osalemise loa taotlus on sätestatud IV lisas. Iga liikmesriik võtab vajalikke meetmeid, et saada ühistes püügioperatsioonides osalevatelt seinnoodalaevadelt järgmist teavet:
 - a) taotletav ühistes püügioperatsioonides osalemise loa kehtivusaeg;
 - b) püügioperatsioonis osalevate ettevõtjate andmed;
 - c) laevade individuaalsed kvoodid;
 - d) püütud saagi laevade vahel jaotamise süsteem ning
 - e) teave sihtkohaks olevate kalakasvanduste kohta.

5. Vähemalt kümme päeva enne ühise püügioperatsiooni algust esitab iga liikmesriik komisjonile lõikes 4 osutatud teabe IV lisas ettenähtud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile ja teiste ühisoperatsioonis osalevate laevade lipuliikmesriigile vähemalt viis päeva enne püügioperatsiooni algust.
6. Vääramatü jõu korral ei kohaldata lõikes 5 sätestatud tähtaegu sihtkohaks olevaid kalakasvandusi puudutava teabe suhtes. Sellistel juhtudel esitavad liikmesriigid komisjonile sellise ajakohastatud teabe niipea kui võimalik, lisades vääramatü jõu moodustavate sündmuste kirjelduse. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.

2. JAGU

PÜÜGI DOKUMENTEERIMINE

Artikkel 31

Dokumenteerimisnõuded

1. Liidu kalapüügilaevade kaptenid peavad oma püügioperatsioonide kohta püügipäevikut kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklitega 14, 15, 23 ja 24 ning käesoleva määruse II lisa A jaoga.

2. Liidu puksiiride, abilaevade ja kalatöötlemislaevade kaptenid registreerivad oma tegevuse vastavalt II lisa B, C ja D jaos sätestatud nõuetele.

Artikkel 32

Kapteni ja mõrra käitaja edastatavad püügiaruanded

1. Aktiivse püügiga tegelevate liidu kalapüügilaevade kaptenid saadavad oma lipuliikmesriigile igapäevased püügiaruanded kogu ajavahemiku vältel, millal neil on lubatud püüda harilikku tuuni. Need aruanded ei ole kohustuslikud sadamas seisvate laevade puhul, välja arvatud juhul, kui need osalevad ühises püügioperatsioonis. Aruannete andmed võetakse püügipäevikutest ja need hõlmavad kuupäeva, kellaega, asukohta (pikkus- ja laiuskraad) ning konventsiooni alal püütud hariliku tuuni kaalu ja kalade arvu, sealhulgas vabaks lastud ja surnuna tagasi heidetud kalade arvu. Kaptenid esitavad aruanded III lisas ettenähtud või liikmesriigi nõutud vormis.
2. Seinoodalaevade kaptenid koostavad lõikes 1 osutatud igapäevased püügiaruanded iga püügioperatsiooni kohta, sealhulgas operatsioonide kohta, mille saak oli null. Laeva kapten või tema volitatud esindaja saadab aruanded sellele lipuliikmesriigile hiljemalt kl 9.00 Greenwichi aja järgi eelmise päeva kohta.

3. Mõrrakäitajad või nende volitatud esindajad, kes püüavad aktiivselt harilikku tuuni, koostavad iga päev aruanded ning saadavad need oma lipuliikmesriigile iga 48 tunni järel kogu ajavahemiku vältel, millal neil on lubatud püüda harilikku tuuni. Need aruanded sisaldavad mõrra ICCATi registrinumbrit, püügi kuupäeva ja kellaaega, püütud hariliku tuuni kaalu ja kalade arvu, sealhulgas nullpüüki ning vabaks lastud ja surnuna tagasi heidetud kalade arvu. Nad esitavad selle teabe III lisas ettenähtud vormis.
4. Seinnoodalaevadest erinevate kalapüügilaevade kaptenid esitavad oma lipuliikmesriigile lõikes 1 osutatud aruanded teisipäevaks kella 12.00 Greenwichi aja järgi eelmise nädala kohta, mis lõppes pühapäeval.

3. JAGU

LOSSIMINE JA ÜMBERLAADIMINE

Artikkel 33

Määratud sadamad

1. Iga liikmesriik, kellele on eraldatud hariliku tuuni kvoot, määrab sadamad, kus on lubatud harilikku tuuni lossida või ümber laadida. Teave määratud sadamate kohta lisatakse artiklis 11 osutatud iga-aastasesse püügikavasse. Liikmesriik teavitab komisjoni viivitamata mis tahes muudatustest määratud sadamaid puudutavas teabes. Komisjon edastab selle teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile.

2. Selleks et sadama saaks nimetada määratud sadamaks, tagab sadamaliikmesriik, et täidetud on järgmised tingimused:
- a) kehtestatud on lossimis- ja ümberlaadimisajad;
 - b) kehtestatud on lossimis- ja ümberlaadimiskohad ning
 - c) kehtestatud on inspekteerimis- ja seiremenetlused, millega tagatakse täielik inspekteerimine kõigil lossimis- ja ümberlaadimisaegadel ning kõigis lossimis- ja ümberlaadimiskohtades vastavalt artiklile 35.
3. Atlandi ookeani idaosast ja Vahemerest püütud harilikku tuuni on keelatud püügilaevadelt ning ka kalatöötlemis- ja abilaevadelt mis tahes koguses ümber laadida või lossida mujal kui konventsiooniosaliste ja liikmesriikide määratud sadamates. Erandina võib mõrrast või sumbast väljapüütud surnud hariliku tuuni transportida abilaevaga kalatöötlemislaevale, kui sellist vedu tehakse kontrolliasutuse juuresolekul.

Artikkel 34
Lossimise eelteade

1. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklit 17 kohaldatakse artiklis 26 osutatud laevade nimekirja kantud 12-meetrise kogupikkusega või pikemate liidu kalalaevade kaptenite suhtes. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 kohane eelteade saadetakse selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada.

2. Vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse saabumise aega edastavad artiklis 26 osutatud laevade nimekirja kantud alla 12-meetrise kogupikkusega liidu kalalaevade, sealhulgas kalatöötlemis- ja abilaevade kaptenid või selliste laevade esindajad selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada, vähemalt järgmise teabe:
 - a) eeldatav saabumisaeg;
 - b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus;
 - c) teave geograafilise piirkonna kohta, kus saak püüti;
 - d) kalalaeva pardatähis ja nimi.

3. Kui liikmesriikidel on kohaldatava liidu õiguse alusel õigus kohaldada lühemat teatamise tähtaega kui neli tundi enne hinnangulist saabumisaega, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulise koguse teatada sellisel kohaldataval saabumiseelse teavitamise ajal. Kui püügipiirkond on sadamast vähem kui nelja tunni kaugusel, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulisi koguseid muuta ükskõik millal enne sadamasse saabumist.
4. Sadamaliikmesriigi ametiasutused registreerivad kõik jooksva aastal saadud eelteatistid.
5. Sadamaliikmesriigi asjakohased kontrolliasutused kontrollivad liidus kõiki lossimisi ja teatavat osa kontrollitakse riskihindamise süsteemi põhjal, milles võetakse arvesse kvoote, laevastiku suurust ja püügikoormust. Sellised liikmesriigi vastuvõetud kontrollisüsteemi täielikud andmed nähakse ette artiklis 14 osutatud iga-aastases inspekteerimiskavas.

6. Liidu kalapüügilaeva kapten (olenemata laeva pikkusest) esitab 48 tunni jooksul pärast lossimise lõpuleviimist lossimisdeklaratsiooni selle liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kus lossimine toimub, ja oma lipuliikmesriigile. Liidu kalapüügilaeva kapten vastutab deklaratsiooni täielikkuse ja täpsuse eest ning kinnitab seda. Lossimisdeklaratsioonis märgitakse vähima nõutava teabena hariliku tuuni lossitud kogus ja püügipiirkond, kust see püüti. Kõik lossitud kogused kaalutakse. Sadamaliikmesriik saadab 48 tunni jooksul pärast lossimise lõppu teate lossimise kohta lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutusele.

Artikkel 35

Ümberlaadimine

1. Merel ümberlaadimine liidu kalalaevadelt, mille pardal veetakse harilikku tuuni, või kolmandate riikide laevadelt liidu vetes on igal juhul keelatud.
2. Ilma et see piiraks määruse (EL) 2017/2107 artikli 52 lõigete 2 ja 3, artikli 54 ja artikli 57 kohaldamist, võivad kalalaevad püütud harilikku tuuni lossida ainult käesoleva määruse artiklis 33 osutatud määratud sadamates.

3. Vastuvõtva kalalaeva kapten või kapteni esindaja esitab vähemalt 72 tundi enne hinnangulist saabumisaega selle sadamariigi asjaomasele ametiasutusele V lisa ettenähtud ümberlaadimisdeklaratsiooni vormil loetletud teabe. Mis tahes ümberlaadimine nõuab asjaomase ümberlaadiva kalalaeva lipuliikmesriigi või lipuriigist konventsiooniosalise eelnevat luba. Lisaks esitab kalalaeva kapten ümberlaadimise ajal oma lipuliikmesriigile või konventsiooniosalisele V lisa nõutud kuupäevad.
4. Sadamaliikmesriik inspekteerib vastuvõtvat laeva selle saabumisel ning kontrollib ümberlaadimistoiminguga seotud koguseid ja dokumente.
5. Ümberlaadimist tegevad liidu kalalaevade kaptenid täidavad ja esitavad oma lipuliikmesriikidele ICCATi ümberlaadimisdeklaratsiooni 15 päeva jooksul pärast ümberlaadimise lõpuleviimist. Ümberlaadivate kalalaevade kaptenid täidavad V lisa kohase ICCATi ümberlaadimisdeklaratsiooni. Ümberlaadimisdeklaratsioon sisaldab hariliku tuuni püügi elektroonilise dokumendi viitenumbrit, et hõlbustada selles sisalduva teabe riskkontrolli.
6. Sadamaliikmesriik saadab viie päeva jooksul pärast ümberlaadimise lõpuleviimist teate ümberlaadimise kohta ümberlaadiva kalapüügilaeva lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise pädevale ametiasutusele.
7. Määratud sadamate liikmesriikide pädevad ametiasutused kontrollivad kõiki ümberlaadimisi.

4. JAGU

ARUANDLUSKOHUSTUSED

Artikkel 36

Iganädalased kogusearuanded

Iga liikmesriik edastab iganädalased püügiaruanded komisjonile. Need sisaldavad artikli 32 kohaselt nõutavaid andmeid mõrdade, seinnoodalaevade ja muude kalapüügilaevade kohta. Teave peab olema liigitatud püügivahendite kaupa. Komisjon edastab selle teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 37

Teave kvootide ammendumise kohta

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 34 järgimisele teavitavad kõik liikmesriigid komisjoni, kui loetakse, et püügivahendite rühmale eraldatud kvoodist on ära kulutatud 80 %.

2. Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 35 järgimisele teavitab iga liikmesriik komisjoni, kui püügivahendite rühmale või ühisele püügioperatsioonile või seinnodalaevale eraldatud kvoot on ammendatud. Sellele teabele lisatakse ametlikud dokumendid, mis tõendavad liikmesriigi antud korraldust laevastikule, püügivahendite rühmale, ühisele püügioperatsioonile või individuaalse kvoodiga laevadele püük lõpetada või sadamasse tagasi pöörduda, sealhulgas selgelt märgitud keelu alguse kuupäev ja kellaeg.
3. Komisjon teavitab ICCATi sekretariaati kuupäevadest, millal liidu hariliku tuuni kvoot on ammendatud.

5. JAGU

VAATLUSPROGRAMMID

Artikkel 38

Riiklik vaatlusprogramm

1. Iga liikmesriik tagab, et harilikku tuuni aktiivselt püüdvate kalalaevade ja mõrdade puhul rakendatavate riiklike vaatlejate lähetamisega, kes on varustatud ametliku isikut tõendava dokumendiga, hõlmatakse vähemalt:
 - a) 20 % aktiivse püügiga tegelevatest pelaagilise püügi traaleritest (pikkusega üle 15 meetri);
 - b) 20 % aktiivse püügiga tegelevatest õngejadalaevadest (pikkusega üle 15 meetri);

- c) 20 % aktiivse püügiga tegelevatest söödaga õngelaevadest (pikkusega üle 15 meetri);
- d) 100 % puksiiridest;
- e) 100 % mõrdadest saagi kogumisel.

Liikmesriigid, kellel on vähem kui viis esimese lõigu punktides a, b ja c loetletud kategooriatesse kuuluvat kalapüügilaeva, millel on luba püüda aktiivselt harilikku tuuni, tagavad, et riiklike vaatlejate lähetamisega aktiivselt harilikku tuuni püüdvatele laevadele hõlmatakse vähemalt 20 % ajast, kui laevad püüavad aktiivselt harilikku tuuni.

2. Riikliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:

- a) seirata, et kalalaevade ja mõrdade puhul järgitaks käesoleva määruse sätteid;
- b) dokumenteerida kalastustegevus ja koostada selle kohta aruanne, mis sisaldab järgmist:
 - i) püütud kogus (sh kaaspüük) ning püügi liigiline jaotus (pardale jäetud või elavalt või surnult vette tagasi heidetud kala);
 - ii) püügipiirkond pikkus- ja laiuskraadi järgi;
 - iii) püügikoormuse mõõtühik (nt võrkude arv, õngekonksude arv jne) vastavalt ICCATi käsiraamatule eri püügivahendite kohta;

- iv) püügi kuupäev;
 - c) kontrollida püügipäevikusse tehtud kandeid;
 - d) teha kindlaks ja märkida üles laevad, mille puhul on võimalik, et nad tegelevad kalapüügiga, mis on vastuolus ICCATi kaitsemeetmetega.
3. Lisaks lõikes 2 osutatud ülesannetele teevad riiklikud vaatlejad teadustööd, sealhulgas koguvad vajalikke andmeid alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
- 4 Iga liikmesriigi vaatlusprogrammis kogutud andmed ja teave esitatakse komisjonile. Komisjon edastab nimetatud andmed ja teabe vastavalt kas alalisele uuringute ja statistikakomiteele või ICCATi sekretariaadile.
5. Lõigete 1–3 kohaldamisel tagab iga liikmesriik:
- a) vaatlejate ajalise ja ruumilise tüüpilise esindatuse, tagamaks et komisjon saab usaldusväärsed ja nõuetekohased andmed ja teabe püügi, püügivõimsuse ja muude teaduslike ja haldusaspektide kohta, võttes arvesse laevastike ja kalapüügi tunnusjooni;
 - b) usaldusväärsed andmete kogumise protokollid;
 - c) et vaatlejad on enne lähetamist vastavalt koolitatud ja atesteeritud;
 - d) konventsioonialas kala püüdvate laevade ja mõrdade minimaalse häirimise, kuivõrd see on võimalik.

Artikkel 39

ICCATi piirkondlik vaatlusprogramm

1. Liikmesriigid tagavad käesolevas artiklis ja VIII lisas sätestatud ICCATi piirkondliku vaatlusprogrammi tulemusliku rakendamise.
2. Liikmesriik tagab ICCATi piirkondliku vaatleja kohaloleku:
 - a) kõigil seinnoodalaevadel, millel on hariliku tuuni püügi luba;
 - b) iga kord, kui harilikku tuuni seinnoodalaevadelt üle viiakse;
 - c) iga kord, kui harilikku tuuni mõrdadest veosumpadesse üle viiakse;
 - d) igal harilikku tuuni üleviimisel ühest kalakasvandusest teise;
 - e) iga kord, kui harilikku tuuni kalakasvandustes sumpadesse paigutatakse;
 - f) igal hariliku tuuni saagi kogumisel kalakasvanduses ning
 - g) hariliku tuuni merrelaskmisel kasvatussumpadest.
3. Ilma ICCATi piirkondliku vaatlejata ei saa seinnoodalaevad luba hariliku tuuni püügiks.

4. Liikmesriigid tagavad, et kogu sumpadesse paigutamise ajavahemikuks määratakse igasse kalakasvandusse üks ICCATi piirkondlik vaatleja. Vääramatu jõu korral ja pärast seda, kui kalakasvatusega tegeleva liikmesriigi asutused on vääramatu jõu põhjustanud asjaolusid kinnitanud, võib ICCATi piirkondliku vaatleja määrata rohkem kui ühte kalakasvandusse, et tagada kasvatustegevuse järjepidevus, seda juhul, kui on tagatud vaatleja ülesannete nõuetekohane täitmine. Kalakasvanduste eest vastutav liikmesriik taotleb aga viivitamata veel ühe riikliku vaatleja lähetamist.
5. ICCATi piirkondliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:
 - a) jälgida ja kontrollida püügi- ja kalakasvanduste tegevust kooskõlas asjaomaste ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega, sealhulgas sumpadesse paigutamise ajal stereoskoopilise kaamera salvestiste abil, mis võimaldab mõõta pikkust ja hinnata vastavat kaalu;
 - b) allkirjastada ICCATi üleviimisdeklaratsioonid ja hariliku tuuni püügi dokumendid, kui nendes sisalduv teave on kooskõlas tema enda tähelepanekutega. Muul juhul teeb ICCATi piirkondlik vaatleja ICCATi üleviimisdeklaratsioonides ja hariliku tuuni püügi dokumentides märke oma kohaloleku kohta ning esitab mittenõustumise põhjused, viidates konkreetselt reegli(te)le või menetlus(t)ele, mida ei ole järgitud;
 - c) teha teadustööd, muu hulgas koguda näidiseid alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
6. Kaptenid ja meeskond ning kalakasvanduste, mõrdade ja laevade käitajad ei takista, heiduta, häiri ega mõjuta ühelgi viisil piirkondlikke vaatlejaid nende ülesannete täitmisel.

6. JAGU

ÜLEVIIMISTOIMINGUD

Artikkel 40

Üleviimisluba

1. Enne üleviimistoimingute alustamist saadab kalapüügi- või puksiirlaeva kapten või kapteni esindajad või selle mõrra või kalakasvanduse käitaja, kust kala üle viiakse, lipuliikmesriigile või kalakasvanduse või mõrra eest vastutavale liikmesriigile üleviimise eelteatise järgmiste andmetega:
 - a) kalapüügilaeva, kalakasvanduse või mõrra nimi ja ICCATi registri number;
 - b) eeldatav üleviimisaeg;
 - c) üleviidava hariliku tuuni hinnanguline kogus;
 - d) teave üleviimise koha kohta (pikkus- ja laiuskraad) ning sumpade identifitseerimisnumbrid;
 - e) puksiirlaeva nimi, pukseeritavate sumpade arv ning asjakohasel juhul ICCATi registri number, ning
 - f) hariliku tuuni sihtkohaks olev sadam, kalakasvandus või sump.

2. Lõike 1 kohaldamisel määravad liikmesriigid igale veosumbale kordumatu numbri. Kui ühele püügioperatsioonile vastava saagi üleviimiseks tuleb kasutada mitut veosumpa, on vaja vaid ühte ICCATi üleviimisdeklaratsiooni, kuid ICCATi üleviimisdeklaratsioonile kantakse iga veosumba number ning osutatakse selgelt, millises koguses harilikku tuuni igas sumbas transporditakse.
3. Sumba numbrid antakse kordumatus numbrisüsteemis, mis koosneb vähemalt kalakasvanduse asukohaliikmesriigi kolmetähelisest koodist ning sellele järgnevast kolmest numbrist. Kordumatud sumba numbrid on alalised ning neid ei tohi ühelt sumbalt teisele üle kanda.
4. Liikmesriik, kellele on saadetud lõike 1 kohaselt üleviimise eelteatis, määrab igale üleviimistoimingule loanumbri ja edastab selle vastavalt kalalaeva kaptenile või tuunimõrra või kalakasvanduse käitajale. Loanumber koosneb liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis näitavad aastat, ning kolmest tähest, mis tähistavad loa andmist (AUT) või selle andmisest keeldumist (NEG), millele järgnevad järjenumbrid.
5. Liikmesriik, kellele on saadetud lõike 1 kohaselt üleviimise eelteatis, annab üleviimise loa või keeldub selle andmisest 48 tunni jooksul alates üleviimise eelteatise esitamisest. Üleviimistoimingut ei alustata ilma eelnevalt saadud loata.
6. Üleviimisluba ei mõjuta loa andmist sumpadesse paigutamiseks.

Artikkel 41

Üleviimisloa andmisest keeldumine ja hariliku tuuni vabakslaskmine

1. Liikmesriik, kellele on saadetud artikli 40 lõike 1 kohaselt üleviimise eelteatis, keeldub üleviimise loa andmisest, kui ta üleviimise eelteate saamisel leiab, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, mille puhul püütud kalast teatatakse, ei olnud piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaev või mõrra käitaja ei ole kala kogusest nõuetekohaselt teatanud või tal ei olnud luba kala sumpadesse paigutada;
 - c) kalapüügilaeval, mis teatas püütud kalast, ei olnud artikli 27 kohaselt väljastatud kehtivat luba püüda harilikku tuuni, või
 - d) üleviidavat kala deklaratsiooni kohaselt vastuvõttev puksiirlaev ei ole registreeritud artiklis 26 osutatud ICCATi kõigi teiste selliste kalalaevade registris või ei ole varustatud täielikult toimiva laevaseiresüsteemiga (VMS) või samaväärse jälgimisseadmega.

2. Kui liikmesriik, kellele on saadetud artikli 40 lõike 1 kohaselt üleviimise eelteatis, ei anna üleviimise luba, annab ta viivitamata kala vabakslaskmise korralduse kas kalalaeva või pukseerimislaeva kaptenile või mõrra või kalakasvanduse käitajale, et teatada neile üleviimise loast keeldumisest ning nõuda kala merrelaskmist kooskõlas XII lisaga.

3. Kui kalakasvandusse transportimisel tekib pukseerimislaeva laevaseiresüsteemis tehniline tõrge, asendatakse see teise pukseerimislaevaga, mille laevaseiresüsteem on täielikult toimiv, või paigaldatakse võimalikult kiiresti, aga hiljemalt 72 tunni jooksul pärast sellist tehnilist tõrget uus toimiv laevaseiresüsteem või kasutatakse uut laevaseiresüsteemi. 72-tunnist ajavahemikku võidakse erandjuhul pikendada kas vääramatu jõu või seaduslikult põhjendatud funktsionaalsete piirangute tõttu. Tehnilisest tõrkest teatatakse viivitamata komisjonile, kes teavitab ICCATi sekretariaati. Kapten või kapteni esindaja teatab alates tehnilise tõrke tuvastamisest kuni probleemi lahendamiseni lipuliikmesriigi kontrolliasutustele asjakohaste sidevahendite abil iga nelja tunni järel kalalaeva ajakohastatud geograafilised koordinaadid.

Artikkel 42

ICCATi üleviimisdeklaratsioon

1. Kalalaeva või pukseerimislaeva kaptenid või mõrra või kalakasvanduse käitaja täidavad üleviimistoimingu lõpuleviimisel VI lisas ettenähtud vormis ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ja edastavad selle vastutavale liikmesriigile.
2. ICCATi üleviimisdeklaratsiooni vormid nummerdab kalapüügilaeva, kalakasvanduse või tuunimõrra eest vastutava selle liikmesriigi pädev asutus, kust kala üle viidi. ICCATi üleviimisdeklaratsiooni vormi number koosneb liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neile järgnevast neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmekohalisest järjenumbrist, millele järgnevad tähed ITD (MS-20**/xxx/ITD).

3. ICCATi üleviimisdeklaratsiooni originaal peab olema üleviidava kalaga kaasas. Selle deklaratsiooni koopiat hoitakse asjaomase kalapüügilaeva või mõrra ja puksiiri juures.
4. Üleviimist teostavate laevade kaptenid teatavad oma tegevusest vastavalt II lisale.
5. Teave surnud kala kohta dokumenteeritakse vastavalt XIII lisas sätestatud menetlustele.

Artikkel 43

Seire videokaamera abil

1. Kalapüügilaeva või puksiiri kapten või kalakasvanduse või mõrra käitaja tagab, et üleviidavate kalade arvu kontrollimiseks seiratakse üleviimist veealuse videokaameraga. Video salvestamisel järgitakse X lisas sätestatud miinimumstandardeid ja menetlusi.
2. Kui alaline uuringute ja statistikakomitee nõuab komisjonilt videosalvestiste koopiaid, esitavad liikmesriigid need koopiad komisjonile, kes edastab need alalisele uuringute ja statistikakomiteele.

Artikkel 44

ICCATi piirkondlike vaatlejate tehtav kontroll ning uurimise toimetamine

1. Kalapüügilaeva ja mõrra käitaja pardal olevad artiklis 39 ja VIII lisas osutatud ICCATi piirkondlikud vaatlejad:
 - a) dokumenteerivad üleviimistoimingud ja koostavad nende kohta aruande;
 - b) jälgivad üleviidavat saaki ja määravad hinnanguliselt selle koguse ning
 - c) kontrollivad artiklis 40 osutatud eelnevasse üleviimisloasse ja artiklis 42 osutatud ICCATi üleviimisdeklaratsiooni tehtud sissekandeid.

2. Juhul kui piirkondliku vaatleja, asjaomaste kontrolliasutuste või kalapüügi- või puksiirlaeva kapteni või mõrra või kalakasvanduse käitaja hinnangud harilikku tuuni isendite arvu kohta erinevad enam kui 10 % võrra, algatab vastutav liikmesriik uurimise. Selline uurimine tuleb lõpetada enne saagi sumpadesse paigutamist kalakasvanduses või igal juhul 96 tunni jooksul pärast uurimise algatamist, välja arvatud vääramatu jõu korral. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei ole lubatud kala sumpadesse paigutada ega valideerida hariliku tuuni püügidokumendi vastavat osa.

3. Kui videosalvestise kvaliteet või selgus ei ole üleviidud koguste hindamiseks piisav, võib laeva kapten või kalakasvanduse või mõrra käitaja sellegipoolest taotleda vastutava liikmesriigi ametiasutuselt luba uue üleviimistoimingu tegemiseks ja piirkondlikule vaatlejale vastava videosalvestise esitamiseks. Kui seda vabatahtlikku kontrollüleviimist ei tehta rahuldavate tulemustega, algatab vastutav liikmesriik uurimise. Kui pärast seda uurimist kinnitatakse, et video kvaliteet või selgus ei ole piisav, et üleviidavaid koguseid hinnata, nõuavad liikmesriigi kontrolliasutused muud üleviimise kontrolltoimingut ja esitavad vastava video ICCATi piirkondlikule vaatlejale. Uued üleviimised tehakse kontrollüleviimistena, kuni videosalvestise kvaliteet on piisav, et võimaldada üleviidavate koguste hindamist.
4. Ilma et see piiraks inspektorite tehtavat kontrolli, allkirjastavad ICCATi piirkondlikud vaatlejad ICCATi üleviimisdeklaratsioonid ainult juhul, kui nende tähelepanekud on kooskõlas ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega ning kui ICCATi üleviimisdeklaratsioonis sisalduv teave on kooskõlas nende tähelepanekutega ja sellega kaasneb nõuetele vastav video kooskõlas lõigetega 1, 2 ja 3. ICCATi piirkondlikud vaatlejad kontrollivad ka seda, et ICCATi üleviimisdeklaratsioon edastataks puksiiri kaptenile või asjakohasel juhul kalakasvanduse käitajale või mõrra esindajale. Kui ICCATi vaatlejad ei nõustu ICCATi üleviimisdeklaratsiooniga, teevad nad ICCATi üleviimisdeklaratsioonides ja hariliku tuuni püügi dokumentides märke oma kohaloleku kohta ning esitavad mittenõustumise põhjused, viidates täpselt reegli(te)le või menetlus(t)ele, mida ei ole järgitud.

5. Kalapüügilaeva või pukseerimislaeva kaptenid või mõrra või kalakasvanduse käitajad täidavad üleviimistoimingu lõpuleviimisel VI lisas ettenähtud vormis ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ja edastavad selle vastutavale liikmesriigile. Liikmesriigid edastavad ICCATI üleviimisdeklaratsiooni komisjonile.

Artikkel 45

Rakendusaktid

Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, millega sätestatakse vastavad menetlused käesoleva jao kohaldamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 68 osutatud kontrollimenetlusega.

7. JAGU

SUMPADESSE PAIGUTAMINE

Artikkel 46

Sumpadesse paigutamise loa andmine või selle andmisest keeldumine

1. Enne igasse veosumpa paigutamise algust on keelatud veosumpade ankurdamine lähemale kui 0,5 meremiili kalakasvandusest. Selleks peavad artiklis 15 osutatud kalakasvatamise majandamiskavades olema esitatud kalakasvanduse asukohaks oleva hulknurkse rajatise geograafilised koordinaadid.

2. Enne sumpa paigutamist taotleb kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik sumpadesse paigutamise luba selle kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavalt liikmesriigilt või konventsiooniosaliselt, millega sumpa paigutatav harilik tuun püüti.
3. Kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädev asutus keeldub sumpadesse paigutamise heakskiitmisest, kui ta on arvamusel, et:
 - a) kalapüügilaeval või mõrral, millega kala püüti, ei ole hariliku tuuni püügiks piisavalt kvooti;
 - b) kalapüügilaev või mõrra käitaja ei ole kala kogusest nõuetekohaselt teatanud, või
 - c) kalapüügilaeval või mõrral, mille püütud kalast teatatakse, ei olnud artikli 27 kohaselt väljastatud kehtivat luba püüda harilikku tuuni.
4. Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik keeldub sumpadesse paigutamise heakskiitmisest:
 - a) teavitab ta kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevat asutust ning
 - b) nõuab, et pädev asutus arestiks saagi ning laseks kala merre tagasi.

5. Sumpadesse paigutamist ei alustata ilma loata, mille annab ühe tööpäeva jooksul alates taotluse esitamisest kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik, kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutustega on nii kokku lepitud. Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutustelt ei saada ühe tööpäeva jooksul vastust, võivad sumpadesse paigutamise loa anda kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi pädevad asutused.
6. Kala paigutatakse sumpadesse igal aastal enne 22. augustit, välja arvatud juhul, kui kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevad asutused esitavad mõjuvad põhjused (siia kuulub ka vääramatu jõud), mis tuleb lisada sumpadesse paigutamise aruandele, kui see esitatakse. Igal juhul ei paigutata kala sumpadesse pärast iga aasta 7. septembrit.

Artikkel 47

Hariliku tuuni püügi dokumenteerimine

1. Kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid keelavad paigutada sumpadesse harilikku tuuni, kui sellega ei ole kaasas dokumente, mida ICCAT nõuab määruses (EL) nr 640/2010 osutatud püügi dokumenteerimise programmi raamistikus. Dokumendid peavad olema täpsed ja täielikud ning kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav konventsiooniosaline või liikmesriik peab olema need valideerinud.

2. Liikmesriigid ei paiguta harilikku tuuni kasvandusse, millele liikmesriik või konventsiooniosaline ei ole luba andnud või mis ei ole kantud ICCATi kalakasvanduste registrisse.
3. Kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid tagavad, et hariliku tuuni saak paigutatakse eraldi sumpas või mitmesse eraldi sumpas ning jaotatakse selle järgi, millisest lipuliikmesriigist või konventsiooniosalisest see on pärit. Erandina tagavad kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid juhul, kui harilikku tuuni püütakse eri liikmesriikide ühise püügioperatsiooni käigus, et harilik tuun paigutatakse eraldi sumpas või mitmesse eraldi sumpas ja jaotatakse ühiste püügioperatsioonide ja püügiaasta alusel.

Artikkel 48

Kontrollid

Kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kontrollida kalakasvandustes kõiki sumpadesse paigutamisi.

Artikkel 49

Seire videokaamera abil

Kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid tagavad, et nende kontrolliasutused salvestavad sumpadesse paigutamist veealuse videokaameraga. Iga sumpadesse paigutamise kohta tehakse üks videosalvestis vastavalt X lisas kehtestatud menetlustele.

Artikkel 50

Uurimiste algatamine ja toimetamine

Kui piirkondliku vaatleja, liikmesriikide asjaomaste kontrolliasutuste ja/või kalakasvanduse käitaja hinnangud erinevad arvuliselt enam kui 10 %, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva ja/või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalisega uurimise. Uurimisi teostav liikmesriik võib kasutada muud tema käsutuses olevat teavet, sealhulgas artiklis 51 osutatud sumpadesse paigutamise programmide tulemusi.

Artikkel 51

Meetmed ja programmid sumpadesse paigutatava hariliku tuuni arvu ja kaalu hindamiseks

1. Liikmesriigid tagavad, et stereoskoopilise kaamera süsteemide või sama täpsuse ja usaldusväärsuse taset tagavate alternatiivsete meetodite kasutamisega hõlmatakse 100 % kõigist sumpadesse paigutamistest, et hinnata kalade arvu ja kaalu.
2. Kõnealuse programmi elluviimisel järgitakse XI lisas sätestatud korda. Alternatiivseid meetodeid võib kasutada üksnes siis, kui ICCAT on need oma aastakoosolekul heaks kiitnud.

3. Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid edastavad programmi tulemused kalapüügilaevade eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele ning asutusele, kes teostab ICCATi nimel piirkondlikku vaatlusprogrammi.
4. Kui ühe püügioperatsiooni puhul ilmneb programmi tulemustest, et sumpadesse paigutatud hariliku tuuni isendite arv erineb rohkem kui 10 % kogustest, mille püügist ja/või üleviimisest on teatatud, algatab kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik uurimise, et määrata kindlaks täpne saagi kaal, mis arvatakse maha asjaomase riigi hariliku tuuni kvoodist kooskõlas lõikega 9.
5. Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline algatab uurimise, teeb kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik täielikku koostööd uurimist läbiviiva liikmesriigi või konventsiooniosaliga ja esitab kogu nõutud lisateabe, sealhulgas asjaomase videosalvestise analüüsi tulemused, ning teavitab sellest viivitamata komisjoni.
6. Liikmesriikide pädevad asutused, sealhulgas need, kelle laevad on osalenud kala transportimises, teevad aktiivselt koostööd, sealhulgas kogu nende käsutuses oleva teabe ja dokumentatsiooni vahetamise kaudu.

7. Kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädev asutus viib uurimise lõpule ühe kuu jooksul pärast seda, kui kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi pädev asutus on edastanud sumpadesse paigutamise tulemused.
8. Kui erinevus nende harilike tuunide arvu, mille püügist asjaomase laeva või mõrraga on teatatud, ning uurimise tulemusena kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädeva asutuse poolt kindlaks tehtud harilike tuunide arvu vahel on üle 10 %, on tegemist asjaomase laeva või mõrra võimaliku nõuete täitmata jätmisega.
9. Kui uurimise käigus jõutakse järeldusele, et hariliku tuuni isendeid on kaotsi läinud, arvatakse puuduvate kalade kaal kohasel juhul kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi kvoodist maha, kohaldades kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi pädeva asutuse teatatud keskmist individuaalset kaalu sumpadesse paigutamise ajal selle püütud harilike tuunide arvu suhtes, mille on kindlaks määranud kalalaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädev asutus uurimise käigus esimese üleviimise videosalvestise analüüsi põhjal.
10. Olenemata lõikest 9, võivad kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädevad asutused ja komisjon, pärast konsulteerimist kala transportimises sihtkohaks olevasse kalakasvandusse osaleva kalalaeva eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevate asutustega, otsustada mitte arvata riiklikust kvoodist maha uurimisel kindlaksmääratud kaotsiläinud kalakogust, kui käitaja on nõuetekohaselt dokumenteerinud, et kaod on põhjustanud vääramatud jõud, asjaomane teave on edastatud käitaja eest vastutava liikmesriigi pädevale asutusele ja komisjonile viivitamata pärast sündmust ning kaod ei ole toonud kaasa teadaolevat suuremust.

11. Kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik annab vastavalt XII lisas sätestatud menetlustele korralduse lasta vabaks kogused, mis ületavad püütuna või üleviiduna deklareeritud koguseid, kui:
- a) lõikes 4 osutatud uurimist ei lõpetata kümne tööpäeva jooksul pärast programmi tulemuste edastamist kas ühe sumpadesse paigutamise või ühise püügioperatsiooni puhul kõigi sumpadesse paigutamiste kohta või
 - b) uurimise tulemusest nähtub, et hariliku tuuni arv ja/või keskmine kaal erineb kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud.

Liigsed kalad lastakse vabaks kontrolliasutuste juuresolekul.

12. Programmi tulemuste põhjal otsustatakse, kas vabakslaskmine on vajalik, ning sumpadesse paigutamise deklaratsioonide ja hariliku tuuni püügidokumentide vastavad osad täidetakse vastavalt. Kui on antud kalade vabakslaskmise korraldus, nõuab kalakasvanduse käitaja riikliku kontrolliasutuse ICCATi piirkondliku vaatleja kohalolu, et need seiraksid vabakslaskmist.
13. Liikmesriigid esitavad programmi tulemused komisjonile iga aasta 1. septembriks. Sumpadesse paigutamisel esineva vääramatute jõu korral esitavad liikmesriigid nimetatud tulemused enne iga aasta 12. septembrit. Komisjon edastab selle teabe iga aasta 15. septembriks alalisele uuringute ja statistikakomiteele hindamiseks.

14. Elusat harilikku tuuni ei viida üle ühest kasvatussumbast teise kasvatussumpa ilma kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise kontrolliasutuse loa ja kohalolekuta. Iga üleviimine registreeritakse isendite arvu kontrollimiseks. Riiklikud kontrolliasutused seiravad neid üleviimisi ja tagavad, et iga kalakasvandusesisene üleviimine registreeritakse elektroonilises hariliku tuuni püügi dokumenteerimise süsteemis.

Artikkel 52

Sumpadesse paigutamise deklaratsioon ja aruanne

1. Kalakasvanduse käitaja esitab oma pädevale asutusele XIV lisas esitatud sumpadesse paigutamise deklaratsiooni 72 tunni jooksul pärast iga sumpadesse paigutamise lõpetamist.
2. Lisaks lõikes 1 osutatud sumpadesse paigutamise deklaratsioonile esitab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik ühe nädala jooksul pärast sumpadesse paigutamise lõpetamist XI lisa B osas esitatud andmeid sisaldava sumpadesse paigutamise aruande sellele liikmesriigile või konventsiooniosalisele, kelle laevad või mõrrad asjaomase hariliku tuuni püüdsid, ja komisjonile. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.
3. Lõike 2 kohaldamisel ei loeta sumpadesse paigutamist lõpetatuks, kuni mis tahes algatatud uurimist ja nõutavaid vabakslaskmise toiminguid ei ole lõpule viidud.

Artikkel 53

Kalakasvandusesisesed üleviimised ja juhuslikud kontrollid

1. Kalakasvanduste eest vastutav liikmesriik kehtestab jälgitavussüsteemi, mis hõlmab kasvandusesiseste üleviimiste videosalvestusi.
2. Kalakasvanduste eest vastutava liikmesriigi kontrolliasutused teevad kasvatusumpades hoitavale harilikule tuunile riskianalüüsi põhjal juhuslikke kontrole ajavahemikul, mis jääb sumpadesse paigutamise lõpuleviimise aasta ning sumbas kasvatamise esimese aasta vahele.
3. Lõike 2 kohaldamisel kehtestab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik kontrollimisele kuuluva kala minimaalse protsendi. See protsent sätestatakse lõikes 14 osutatud iga-aastases inspekteerimiskavas. Iga liikmesriik teatab komisjonile igal aastal tehtavate juhuslike kontrollide tulemused. Komisjon edastab need tulemused ICCATi sekretariaadile asjaomasele kvoodiperioodile järgneva aasta aprilliks.

Artikkel 54

Juurdepääs ja nõuded videosalvestistele

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et artiklites 49 ja 51 osutatud videosalvestised on riiklikele inspektoritele, samuti piirkondlikele ja ICCATi inspektoritele ning ICCATi ja riiklikele vaatlejatele taotluse korral kättesaadavad.
2. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

Artikkel 55

Sumpadesse paigutamise aastaaruanne

Liikmesriigid, kellel on kohustus esitada artiklis 52 osutatud sumpadesse paigutamise deklaratsioone ja aruandeid, esitavad komisjonile sumpadesse paigutamise aruande eelmise aasta kohta iga aasta 31. juuliks. Komisjon saadab selle teabe ICCATi sekretariaadile iga aasta 31. augustiks. Aruandes esitatakse järgmine teave:

- a) sumpades kasvatatava hariliku tuuni koguhulk kalakasvanduse kohta, sealhulgas kadu kalalaevade või mõrdadega sumpadesse transportimisel nii arvulise kui ka kaalunäitajana kalakasvanduse kohta;
- b) nende laevade nimekiri, mis püüavad või transpordivad harilikku tuuni kasvatamise eesmärgil (laeva nimi, lipuriik, loa number, püügivahendi liik), ja mõrdade loetelu;
- c) proovivõtuprogrammi tulemused püütud hariliku tuuni arvulise suurusjaotuse hindamiseks ning püügi kuupäev, kellaaeg, püügipiirkond ja kasutatud püügimeetod, et täiustada statistikat kalavaru hindamiseks.

Proovivõtuprogrammi puhul on nõutav, et sumbas tuleb suuruseproov (pikkus või kaal) võtta ühest valimist (= 100 isendit) iga 100 tonni eluskala kohta või 10 % valimist sumpadesse paigutatud kala koguarvust. Suuruseproov võetakse kalakasvanduses väljapüüdmise ajal ning transpordi ajal surnud kaladelt vastavalt ICCATi andmete ja teabe esitamise juhistele. Üle ühe aasta kasvanduses viibinud kalade jaoks kehtestatakse täiendavad proovivõtumeetodid. Proove võetakse kõikidest sumpadest iga saagi kogumise käigus;

- d) sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogused ning hinnang kasvu ja suremuse kohta kasvanduses peetud aja jooksul ning müüdüd kogused tonnides. Kõnealuse teabe esitab kalakasvandus;
- e) eelmise aasta jooksul sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogused ning
- f) eelmise aasta jooksul turustatud kogused päritolu lõikes.

Artikkel 56

Rakendusaktid

Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, millega sätestatakse menetlused käesolevas jaos ettenähtud sätete kohaldamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 68 osutatud kontrollimenetlusega.

8. JAGU

SEIRE JA JÄRELEVALVE

Artikkel 57

Laevaseiresüsteem

1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 9 lõikest 5 rakendavad lipuliikmesriigid vastavalt XV lisale laevaseiresüsteemi oma kalalaevade puhul, mille üldpikkus on 12 meetrit või rohkem.

2. Üle 15-meetrise üldpikkusega kalalaevad, mis on kantud artikli 26 lõike 1 punktides a või b osutatud laevade nimekirja, alustavad laevaseiresüsteemi andmete edastamist ICCATile vähemalt viis päeva enne loa kehtivusaja algust ning jätkavad seda vähemalt viis päeva pärast loa kehtivusaja lõppu, välja arvatud juhul, kui komisjonile saadetakse eelnevalt taotlus laeva ICCATi laevaregistrist eemaldamiseks.
3. Kontrolli eesmärgil tagab kapten või kapteni esindaja, et laevaseiresüsteemi andmete edastamist hariliku tuuni püügi luba omavalt kalapüügilaevalt ei katkestata ka sadamas viibimise ajal, välja arvatud juhul, kui on olemas süsteem laeva sadamasse saabumise ja sealt lahkumise registreerimiseks.
4. Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seire keskused edastavad oma lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated komisjonile ja komisjoni määratud asutusele reaajas ja vormingus „https data feed“. Komisjon edastab need teated ICCATi sekretariaadile.
5. Liikmesriigid tagavad, et
 - a) nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated edastatakse komisjonile vähemalt iga kahe tunni tagant;
 - b) laevaseiresüsteemi tehnilise rikke korral edastavad lipuriigi kalapüügi seire keskused komisjonile nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 25 lõike 1 kohaselt saadud alternatiivsed teated 24 tunni jooksul pärast vastuvõtmist;

- c) komisjonile edastatud teated nummerdatakse järjestikku (kordumatu tunnusega), et vältida dubleerimist;
 - d) komisjonile edastatud teated vastavad rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 24 lõikele 3.
6. Liikmesriik tagab, et kõiki tema inspekteerimislaevadele kättesaadavaks tehtud teateid käsitletakse konfidentsiaalselt ja nende kasutus piirdub inspekteerimistoimingutega merel.

9. JAGU

INSPEKTEERIMINE JA TÄITMISE TAGAMINE

Artikkel 58

ICCATi rahvusvahelise ühisinspekteerimise kava

1. Rahvusvaheline ühisinspekteerimine toimub vastavalt ICCATi rahvusvahelisele ühisinspekteerimise kavale (edaspidi „ICCATi kava“), milles käsitletakse rahvusvahelist kontrolli riikide jurisdiktsiooni alt välja jäävate vete üle, nagu on sätestatud käesoleva määruse IX lisas.
2. Liikmesriigid, kelle kalalaevadel on lubatud püüda harilikku tuuni, peavad määrama inspektorid ja inspekteerima merel ICCATi kava alusel.

3. Kui konventsioonialas tegeleb hariliku tuuni püügiga mis tahes ajal rohkem kui 15 ühe liikmesriigi kalalaeva, peab asjaomane liikmesriik riskihindamise alusel saatma merel tehtava inspekteerimise ja kontrolli eesmärgil konventsioonialasse inspekteerimislaeva kogu ajavahemikuks, mil need kalalaevad seal viibivad. See kohustus loetakse täidetuks, kui mitu liikmesriiki koos saadavad välja ühe inspekteerimislaeva või kui konventsioonialasse on saadetud liidu inspekteerimislaev.
4. Komisjon või tema määratud asutus võib määrata ICCATi kava täitmise kontrollimiseks liidu inspektoreid.
5. Lõike 3 kohaldamisel koordineerib liidu järelevalve- ja inspekteerimistegevust komisjon või tema määratud asutus. Komisjon võib koostada kooskõlastatult asjaomaste liikmesriikidega ühisinspekteerimise programme, mis võimaldavad liidul täita ICCATi kavast tulenevaid kohustusi. Liikmesriigid, kelle kalalaevad tegelevad hariliku tuuni püügiga, võtavad vajalikud meetmed, et hõlbustada nimetatud programmide rakendamist, eelkõige seoses nõutava inim- ja materiaalse ressursi ning nende ressursside kasutamise ajavahemike ja geograafiliste piirkondadega.
6. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga aasta 1. aprilliks nende inspektorite ja inspekteerimislaevade nimed, keda või mida nad kavatsevad järgmisel aastal ICCATi kava jaoks määrata. Selle teabe alusel koostab komisjon koostöös liikmesriikidega kava liidu osalemise kohta ICCATi kavas igal aastal ning saadab selle ICCATi sekretariaadile ja liikmesriikidele.

Artikkel 59

Inspekteerimine rikkumiste korral

Lipuliikmesriik tagab, et tema lipu all sõitva kalalaeva tegelik inspekteerimine toimub tema alluvuses olevates sadamates või kui kalalaev ei asu asjaomase liikmesriigi sadamas, siis tegeleb inspekteerimisega tema määratud inspektor, juhul kui kalalaev:

- a) ei täitnud artiklites 31 ja 32 sätestatud dokumenteerimis- ja aruandlusnõudeid või
- b) rikkus käesolevat määrust või pani toime määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 42 või määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 90 osutatud tõsise rikkumise.

Artikkel 60

Ristkontroll

1. Iga liikmesriik kontrollib inspekteerimis- ja vaatlusaruannetes, laevaseiresüsteemi andmetes ja asjakohasel juhul hariliku tuuni püügi elektroonilistes dokumentides ning oma kalalaevade püügipäevikutes ning üleviimise ja ümberlaadimise dokumentides ja püügidokumentides esitatud teabe õigsust ja nende õigeaegset esitamist vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 109.
2. Iga liikmesriik võrdleb kõigi lossimiste, ümberlaadimiste või sumpadesse paigutamiste puhul ristkontrolli käigus kalalaeva püügipäevikus või ümberlaadimisdeklaratsioonis ning lossimisdeklaratsioonis või sumpadesse paigutamise deklaratsioonis liikide kaupa esitatud koguseid ja mis tahes muudes asjakohastes dokumentides, näiteks arvetes või müügiteatistes esitatud koguseid.

10. JAGU

TÄITMISE TAGAMINE

Artikkel 61

Täitmise tagamine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 89–91 kohaldamist ning eelkõige liikmesriikide kohustust võtta asjakohaseid täitemeetmeid kalalaeva suhtes, võtavad hariliku tuuni kasvanduse eest vastutavad liikmesriigid asjakohaseid täitemeetmeid kalakasvanduse suhtes, mille puhul on riigisisese õiguse kohaselt tehtud kindlaks, et kalakasvandus ei vasta artiklitele 46–56. Sõltuvalt rikkumise tõsidusest ja kooskõlas riigisisese õiguse asjakohaste sätetega võivad sellised meetmed hõlmata eelkõige loa kehtivuse peatamist või loa tühistamist, trahvide määramist või mõlemat. Liikmesriigid teatavad loa kehtivuse peatamisest või loa tühistamisest komisjonile, kes teavitab sellest ICCATi sekretariaati, et teha vastavad muudatused hariliku tuuni kasvanduste registris.

VI peatükk

Turustamine

Artikkel 62

Turustamismeetmed

1. Ilma et see mõjutaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EÜ) nr 1224/2009, (EÜ) nr 1005/2008 ja (EL) nr 1379/2013¹ kohaldamist, on keelatud hariliku tuuni liidusisene kaubandus, lossimine, import, eksport, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, reeksport ja ümberlaadimine, kui puudub käesoleva määrusega või hariliku tuuni püügi dokumenteerimise programmi käsitlevaid ICCATi eeskirju rakendavate liidu õigusaktidega nõutud täpne, täielik ja valideeritud dokumentatsioon.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

2. Hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, töötlemine, eksport, reeksport ja ümberlaadimine on keelatud, kui:
- a) harilik tuun püüti kalalaeva või mõrraga, mille lipuriigil ei ole hariliku tuuni püügiks ICCATi kaitse- ja majandamismeetmete tingimuste alusel välja antud kvooti, või
 - b) harilik tuun püüti kalalaeva või mõrraga, mille individuaalne kvoot või mille eest vastutava riigi püügivõimalused on püügi ajaks ammendatud.
3. Ilma et see piiraks määruste (EÜ) nr 1224/2009, (EÜ) nr 1005/2008 ja (EL) nr 1379/2013 kohaldamist, on keelatud hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, töötlemine ja eksport nuumamise või kasvatamisega tegelevast kalakasvandusest, mis ei ole kooskõlas lõikes 1 osutatud määrustega.

VII peatükk

Lõppsätted

Artikkel 63

Hindamine

Komisjoni taotlusel esitavad liikmesriigid komisjonile viivitamata üksikasjaliku aruande käesoleva määruse nendepoolse rakendamise kohta. Komisjon esitab liikmesriikidelt saadud teabe põhjal ICCATi sekretariaadile ICCATi otsusel määratud tähtajaks üksikasjaliku aruande ICCATi soovitusel 19-04 rakendamise kohta.

Artikkel 64

Rahastamine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014¹ kohaldamisel käsitatakse käesolevat määrust mitmeaastase kavana määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 tähenduses.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

Artikkel 65
Konfidentsiaalsus

Käesoleva määruse raames kogutud ja vahetatud andmeid tuleb käsitleda kooskõlas konfidentsiaalsusnormidega, mida kohaldatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklitele 112 ja 113.

Artikkel 66
Muudatuste tegemise kord

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 67 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse muutmiseks, et kohandada seda ICCATi vastu võetud meetmetega, mis on liidu ja liikmesriikide jaoks siduvad, seoses järgmisega:
 - a) erandid artiklis 8 sätestatud kasutamata kvootide ülekandmise keelust;
 - b) teabe esitamise tähtjad, mis on sätestatud artikli 24 lõikes 4, artikli 26 lõikes 1, artikli 29 lõikes 1, artikli 32 lõigetes 2 ja 3, artikli 35 lõigetes 5 ja 6, artiklis 36, artikli 41 lõikes 3, artikli 44 lõikes 2, artikli 51 lõikes 13, artikli 52 lõikes 2, artiklis 55, artikli 57 lõike 5 punktis b ja artikli 58 lõikes 6;
 - c) artikli 17 lõigetes 1 ja 4 sätestatud püügihooegade perioodid;

- d) artikli 19 lõigetes 1 ja 2 ning artikli 20 lõikes 1 esitatud kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt;
- e) artiklis 13, artikli 15 lõigetes 3 ja 4, artikli 20 lõikes 1, artikli 21 lõikes 2, artikli 38 lõikes 1, artikli 44 lõikes 2, artiklis 50 ja artikli 51 lõikes 8 sätestatud protsendid ja võrdlusparameetrid;
- f) artikli 11 lõikes 1, artikli 24 lõikes 1, artikli 25 lõikes 3, artikli 29 lõikes 1, artikli 30 lõikes 4, artikli 34 lõikes 2, artikli 40 lõikes 1 ja artiklis 55 osutatud teave, mis tuleb komisjonile esitada;
- g) vastavalt artikli 38 lõikes 2 ja artikli 39 lõikes 5 sätestatud riiklike ja ICCATi piirkondlike vaatlejate ülesanded;
- h) artikli 41 lõikes 1 sätestatud põhjused keelduda üleviimisloa andmisest;
- i) artikli 46 lõikes 4 osutatud saagi konfiskeerimise põhjused ning põhjused anda korraldus kalade vabakslaskmiseks;
- j) artikli 58 lõikes 3 esitatud laevade arv;
- k) I–XV lisa.

2. Kõik muudatused, mis on vastu võetud kooskõlas lõikega 1, peavad olema rangelt piiratud vastavate liidu jaoks siduvate ICCATi soovitude muudatuste ja/või täienduste rakendamisega.

Artikkel 67

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 66 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäevast]. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artiklis 66 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 66 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 68

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse komitee, mis on asutatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 47 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 69

Määruse (EÜ) nr 1936/2001 muutmine

Määrust (EÜ) nr 1936/2001 muudetakse järgmiselt:

- a) artikli 3 punktid g–j, artiklid 4a, 4b ja 4c ning Ia lisa jäetakse välja;
- b) I lisas jäetakse välja taane „harilik tuun: *Thunnus thynnus*“;
- c) II lisast jäetakse välja rida „*Thunnus thynnus*: harilik tuun“.

Artikkel 70

Määruse (EL) 2017/2107 muutmine

Määruse (EL) 2017/2107 artikkel 43 jäetakse välja.

Artikkel 71

Määruse (EL) 2019/833 muutmine

Määruse (EL) 2019/833 artikkel 53 jäetakse välja.

Artikkel 72

Kehtetuks tunnistamine

1. Nõukogu määrus (EL) 2016/1627 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt käesoleva määruse XVI lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 73

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Eritingimused, mida kohaldatakse kalapüügilaevade suhtes vastavalt artiklile 19

1. Iga liikmesriik tagab järgmiste võimsuspiirangute täitmise:
 - a) söödaga õngelaevade ja lantpüügilaevade maksimaalne arv, millel on lubatud aktiivselt püüda harilikku tuuni, on piiratud nende laevade arvuga, mis osalesid 2006. aastal hariliku tuuni sihtpüügil;
 - b) väikesemahuliste laevastike maksimaalne arv, millel on Vahemeres lubatud aktiivselt püüda harilikku tuuni, on piiratud nende laevade arvuga, mis osalesid 2008. aastal hariliku tuuni püügil;
 - c) püügilaevade maksimaalne arv, millel on Aadria meres lubatud aktiivselt püüda harilikku tuuni, on piiratud nende laevade arvuga, mis osalesid 2008. aastal hariliku tuuni püügil.

Iga liikmesriik eraldab asjaomastele laevadele individuaalsed kvoodid.

2. Iga liikmesriik võib eraldada:
 - oma söödalaevadele ja lantpüügilaevadele kuni 7 % oma hariliku tuuni kvoodist. Prantsusmaa puhul võivad Prantsusmaa lipu all sõitvad Biskaia lahes tegutsevad laevad, mille üldpikkus on vähem kui 17 meetrit, püüda maksimaalselt kuni 100 tonni harilikku tuuni, kes kaalub vähemalt 6,4 kg või kelle pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on 70 cm;

- oma väikesemahulisele värskel kala rannapüügile Vahemerest kuni 2 % oma hariliku tuuni kvoodist;
 - oma Aadria mere püügilaevadele kasvatamise eesmärgil kuni 90 % oma hariliku tuuni kvoodist.
3. Horvaatia võib kohaldada kaaluliselt kuni 7 % Aadria merel tema *lipu all sõitvate* laevade poolt kasvatamise eesmärgil püütud tuuni isendite suhtes miinimumkaalu 6,4 kg või pikkust ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni 66 cm.
4. Liikmesriigid, kelle söödaga õngelaevadel, õngejadalaevadel, käsiõngelaevadel ja lantpüügilaevadel on luba püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, kehtestavad sabasildile järgmised nõuded:
- igale harilikule tuunile peab kohe pärast mahalaadimist kinnitama sabasildi;
 - igal sabasildil peab olema kordumatu identifitseerimisnumber ja see peab olema kantud hariliku tuuni püügi dokumentidesse ning olema loetavalt ja kustumatult märgitud igale tuuni sisaldavale pakendile.

II LISA

Püügipäevikule ja logiraamatule esitatavad nõuded

A. KALAPÜÜGILAEVAD

Püügipäevikule esitatavad miinimumnõuded:

- 1) püügipäeviku lehed on nummerdatud;
- 2) püügipäevikut täidetakse iga päev (keskööks) või enne sadamasse saabumist;
- 3) püügipäevikut täidetakse merel tehtavate inspekteerimiste korral;
- 4) üks püügipäeviku lehe eksemplar jääb püügipäevikusse;
- 5) pardal hoitav püügipäevik sisaldab andmeid ühe tegevusaasta kohta.

Püügipäevikusse kantav minimaalne standardteave:

- 1) kapteni nimi ja aadress;
- 2) sadamad koos väljumis- ja saabumiskuupäevadega;
- 3) laeva nimi, registrinumber, ICCATi number, rahvusvaheline raadiokutsung ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) number (olemasolu korra);

- 4) püügivahendid:
- a) püügivahendi tüübi FAO kood;
 - b) mõõtmed (nt pikkus, võrgusilma suurus, õngekonksude arv);
- 5) merel tehtavad toimingud, (vähemalt) üks rida püügipäeva kohta, sh järgmine teave:
- a) tegevus (nt kalapüük, navigeerimine);
 - b) asukoht: täpne asukoht (kraadides ja minutites) päevade kaupa, mis märgitakse iga püügioperatsiooni kohta või keskpäeval, kui sellel päeval kalapüüki ei toimunud;
 - c) andmed saagi kohta, sealhulgas:
 - FAO kood;
 - püügikaal kilogrammides päeva kohta;
 - kalade arv päevas.
- Seinnoodalaevade puhul registreeritakse see teave iga püügioperatsiooni, sealhulgas nullsaagi korral;
- 6) kapteni allkiri;
- 7) kaalumisviis: hinnang, kaalumise pardal;

- 8) püügipäevikusse kantakse kala ekvivalentne eluskaal ja märgitakse hindamisel kasutatavad ümberarvestustegurid.

Minimaalne teave püügipäevikus lossimise või ümberlaadimise korral:

- 1) lossimise või ümberlaadimise sadamad koos kuupäevadega;
- 2) tooted:
 - a) liigid ja esitus FAO koodi järgi;
 - b) kalade või kastide arv ja kogus kilogrammides;
- 3) kapteni või laeva esindaja allkiri;
- 4) ümberlaadimise korral: vastuvõtva laeva nimi, lipuriik ja ICCATi number.

Minimaalne teave püügipäevikus sumpadesse üleviimise korral:

- 1) üleviimise kuupäev, kellaaeg ja koht (laius- ja pikkuskraadid);
- 2) tooted:
 - a) liigid FAO koodi järgi;
 - b) sumpadesse üleviidud kalade arv ja kogus kilogrammides;
- 3) puksiiri nimi, lipuriik ja ICCATi number;

- 4) sihtkohaks oleva kalakasvanduse nimi ja ICCATi number;
- 5) ühise püügioperatsiooni korral registreerib kapten lisaks punktides 1–4 osutatud teabele püügipäevikus järgmise teabe:
 - a) kalapüügilaeva puhul, mis viib kala sumpadesse:
 - pardale võetud saagi kogus;
 - saagi kogus, mis arvestatakse maha laeva individuaalsest kvoodist;
 - sama ühise püügioperatsiooniga hõlmatud teiste laevade nimed;
 - b) muude kalapüügilaevade puhul, mis osalevad samas ühises püügioperatsioonis, kuid ei osale kala üleviimises:
 - nende laevade nimed, rahvusvahelised raadiokutsungid ja ICCATi numbrid;
 - asjaolu, et saaki ei ole pardale võetud ega sumpadesse üle viidud;
 - saagi kogus, mis arvestatakse maha nende individuaalsest kvoodist;
 - punktis a osutatud kalapüügilaeva nimi ja ICCATi number.

B. PUKSIIRID

1. Puksiiri kapten märgib laeva logiraamatusse kala üleviimise kuupäeva, kellaaja ja asukoha, üleviidavad kogused (kalade arv ja kaal kilogrammides), sumba numbri, samuti kalapüügilaeva nime, lipuriigi ja ICCATi numbri, muu(de) osalenud laeva(de) nime(d) ja ICCATi numbri(d), sihtkohaks oleva kalakasvanduse ja selle ICCATi numbri ning ICCATi üleviimisdeklaratsiooni numbri.
2. Edaspidistel üleviimistel abilaevadele või teisele puksiirile tuleb esitada sama teave nagu punktis 1, lisaks abi- või puksiirlaeva nimi, lipuriik ja ICCATi number ning ICCATi üleviimisdeklaratsiooni number.
3. Logiraamat peab sisaldama kõikide püügihooaja jooksul sooritatud üleviimiste üksikasju. Logiraamatut hoitakse laeva pardal ning see peab alati olema kontrollimiseks kättesaadav.

C. ABILAEVAD

1. Abilaeva kapten märgib toimingud laeva logiraamatusse, sealhulgas tegevuse kuupäeva, kellaaja ja asukoha, pardale võetud hariliku tuuni kogused, samuti selle kalalaeva, kalakasvanduse või mõrra nime, millega koos abilaeva kapten tegutseb.

2. Laeva logiraamat peab sisaldama kõikide püügihooaja jooksul sooritatud toimingute üksikasju. Logiraamatut hoitakse laeva pardal ning see peab alati olema kontrollimiseks kättesaadav.

D. KALATÖÖTLEMISLAEVAD

1. Kalatöötlemislaeva kapten märgib laeva logiraamatusse tegevuse kuupäeva, kellaaja ja asukohta, ning kui see on kohaldatav, siis kalakasvandustest, mõrdadest või kalapüügilaevadelt saadud ja ümberlaaditud hariliku tuuni arvu ja kaalu. Kapten peab märkima ka asjaomaste kalakasvanduste, mõrdade või kalapüügilaevade nimed ja ICCATi numbrid.
2. Kalatöötlemislaeva kapten peab töötlemispäevikut, millesse märgib üleviidavate või ümberlaaditavate kalade ümardatud kaalu ja arvu, kasutatud ümberarvestusteguri, kaalu ja kogused toote esitusviisi kaupa.
3. Kalatöötlemislaeva kapten ajakohastab lastiplaani, milles on näidatud toodete asukoht ja kogused iga kalaliigi ja esitusviisi kaupa.
4. Logiraamat peab sisaldama kõigi püügihooaja jooksul sooritatud üleviimiste üksikasju. Laeva logiraamatut, töötlemispäevikut, lastiplaani ja ICCATi ümberlaadimisdeklaratsioonide originaale hoitakse laeva pardal ning need peavad alati olema kontrollimiseks kättesaadavad.

III LISA

Püügiaruande vorm

Püügiaruande vorm												
Lipuriik	ICCATi number	Laeva nimi	Aruande alguskuupäev	Aruande lõppkuupäev	Aruande kestus (päevades)	Püügi-kuupäev	Saagi püüdmise asukoht		Saak			Omistatud kaal ühise püügioperatsiooni puhul (kg)
							Laiuskraad	Pikkuskraad	Kaal (kg)	Isendite arv	Keskmine kaal (kg)	

IV LISA

Ühistes püügioperatsioonides osalemise loa taotlus

Ühine püügioperatsioon								
Lipuriik	Laeva nimi	ICCATi nr	Operatsiooni kestus	Operatsiooni läbiviijate isikuandmed	Laeva individuaalne kvoot	Jaotamise süsteem laeva kohta	Sihtkohaks olev nuumamise või kasvatamisega tegelev kalakasvandus	
							Konventsiooni osaline	ICCATi nr

Kuupäev ...

Lipuriigi kinnitus ...

VILISA

ICCAti üleviimisdeklaratsioon

Dokumendi nr	ICCAti üleviimisdeklaratsioon		
1. KASVATAMISEKS ETTE NÄHTUD ELUSA HARILIKU TUUNI ÜLEVIIMINE			
Kalalaeva nimi: Raadiokutsung: Lipuriik: Lipuriigi üleviimisloa nr: ICCAti registrinumber: Pardatähis: Püügipäeviku nr: Ühise püügioperatsiooni nr:	Mõrra nimi: ICCAti registrinumber:	Puksiiri nimi: Raadiokutsung: Lipuriik: ICCAti registrinumber: Pardatähis:	Sihtkohaks oleva kalakasvanduse nimi: ICCAti registrinumber: Sumba number:
2. ÜLEVIIMIST KÄSITLEV TEAVE			
Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad: Pikkuskraad:
Isendite arv:		Liik:	Kaal:
Toote liik: Elus ☐ Terve kala ☐ Roogitud ☐ Muu (täpsustada):			
Kalalaeva kapteni / mõrra käitaja / kalakasvanduse käitaja nimi ja allkiri:	Vastuvõtva laeva (puksiir, töötlemis-, transpordilaev) kapteni nimi ja allkiri:	Vaatleja nimi, ICCAti number ja allkiri:	
3. EDASISED ÜLEVIIMISED			
Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad: Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCAti registrinumber:
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:	
Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad: Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCAti registrinumber:
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:	
Kuupäev: __/__/____	Koht või asukoht:	Sadam:	Laiuskraad: Pikkuskraad:
Puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCAti registrinumber:
Kalakasvanduse asukohariigi üleviimisloa number:	Pardatähis:	Vastuvõtva laeva kapteni nimi ja allkiri:	
4. OSADEKS JAGATUD SUMBAD			
Üleandva sumba nr:	kg:	Kalade arv:	
Üleandva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCAti registrinumber:
Vastuvõtva sumba nr:	kg:	Kalade arv:	
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCAti registrinumber:
Vastuvõtva sumba nr:	kg:	Kalade arv:	
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCAti registrinumber:
Vastuvõtva sumba nr:	kg:	Kalade arv:	
Vastuvõtva puksiiri nimi:	Raadiokutsung:	Lipuriik:	ICCAti registrinumber:

VII LISA

Kalapüügiloale märgitav minimaalne teave¹

- A. IDENTIFITSEERIMINE
 - 1. ICCATi registreerimisnumber
 - 2. Kalalaeva nimi
 - 3. Pardanumber (tähed ja numbrid)
- B. KALAPÜÜGITINGIMUSED
 - 1. Väljaandmise kuupäev
 - 2. Kehtivusaeg

¹ Vt rakendusmäärust (EL) nr 404/2011.

3. Kalapüügiloa tingimused, sealhulgas asjakohasel juhul liigid, püügipiirkond ja püügivahend ning mis tahes muud käesolevast määrusest ja/või riigisisestest õigusaktidest tulenevad tingimused.

		Alates ../../ kuni ../../	Alates ../../ kuni ../../	Alates ../../ kuni ../../	Alates ../../ kuni ../../	Alates ../../ kuni ../../	Alates ../../ kuni ../../
Kalapüügipiirkond							
Liigid							
Püügivahendid							
Muud tingimused							

VIII LISA

ICCATi piirkondlik vaatlusprogramm

ICCATi PIIRKONDLIKE VAATLEJATE MÄÄRAMINE

1. ICCATi piirkondlikul vaatlejal peab oma ülesannete täitmiseks olema järgmine kvalifikatsioon:
 - a) piisav kogemus kalaliikide ja püügivahendite identifitseerimiseks;
 - b) ICCATi koolitussuunisel põhinevad rahuldavad teadmised ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetest, mida tõendab liikmesriigi väljastatud tõend;
 - c) oskus teha täpseid vaatlusi ja ülestähendusi;
 - d) vaadeldava laeva või kalakasvanduse lipuriigi keele rahuldav oskus.

ICCATi PIIRKONDLIKU VAATLEJA KOHUSTUSED

2. ICCATi piirkondlik vaatleja peab olema:
 - a) läbinud ICCATi kehtestatud eeskirjadele vastava tehnilise koolituse;

- b) ühe liikmesriigi kodanik, ning võimaluse korral mitte kalakasvanduse või mõrra registrijärgse riigi või seinnoodalaeva lipuriigi kodanik. Kui hariliku tuuni saak püütakse sumbast ja müüakse värske kalana, võib püüki jälgiv ICCATi piirkondlik vaatleja olla siiski kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi kodanik;
- c) suuteline täitma punktis 3 sätestatud ülesandeid;
- d) kantud ICCATi vaatlejate nimekirja, mida haldab ICCAT;
- e) finants- ja majanduslike huvideta seoses hariliku tuuni püügiga.

ICCATi PIIRKONDLIKU VAATLEJA ÜLESANDED

3. ICCATi piirkondliku vaatleja ülesanded on:

- a) seinnoodalaevade puhul seinnoodalaeva vastavuse kontrollimine ICCATi vastu võetud asjaomastele kaitse- ja majandamismeetmetele; eelkõige teeb ICCATi piirkondlik vaatleja järgmist:
 - 1) juhul kui ICCATi piirkondlik vaatleja märkab rikkumist, mis võib kujutada endast ICCATi soovitusel mittetäitmist, esitab ICCATi piirkondlik vaatleja vastava teabe viivitamata ICCATi vaatlusprogrammi rakendamise eest vastutavale ettevõttele, kes edastab selle kohe kalapüügilaeva lipuriigi ametiasutusele;
 - 2) dokumenteerib püügitegevuse ja koostab selle kohta aruande;

- 3) vaatleb ja hindab saagi koguseid ning kontrollib püügipäevikusse tehtud kandeid;
 - 4) koostab igapäevase aruande seinnoodalaeva üleviimistoimingutest;
 - 5) teeb kindlaks ja märgib üles laevad, mille puhul on võimalik, et nad tegelevad kalapüügiga, mis on vastuolus ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega;
 - 6) dokumenteerib üleviimistoimingud ja koostab nende kohta aruande;
 - 7) kontrollib laeva asukohta üleviimise ajal;
 - 8) vaatleb ja hindab üleviidud tooteid, sh videosalvestiste läbivaatamise abil;
 - 9) kontrollib ja märgib üles asjaomase kalalaeva nime ja ICCATi numbri;
 - 10) teeb teadustööd, kogudes näiteks ICCATi komisjoni taotluse korral II ülesande kohaseid andmeid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal;
- b) kalakasvanduste ja mõrdade puhul kontrollib ICCATi piirkondlik vaatleja nende vastavust ICCATi vastu võetud asjaomastele kaitse- ja majandamismeetmetele; eelkõige teeb ICCATi piirkondlik vaatleja järgmist:
- 1) kontrollib ICCATi üleviimisdeklaratsiooni, sumpadesse paigutamise deklaratsiooni ja hariliku tuuni püügi dokumendi andmeid, sh videosalvestiste läbivaatamise abil;

- 2) kinnitab ICCATi üleviimisdeklaratsiooni, sumpadesse paigutamise deklaratsiooni ja hariliku tuuni püügi dokumendi andmeid;
 - 3) koostab igapäevase aruande kalakasvanduste ja mõrdade üleviimistoimingutest;
 - 4) annab kaasallkirja ICCATi üleviimisdeklaratsioonile, sumpadesse paigutamise deklaratsioonile ja hariliku tuuni püügi dokumendile üksnes juhul, kui ICCATi piirkondliku vaatleja kinnitab, et neis sisalduv teave on kooskõlas vaatleja tähelepanekutega, sealhulgas videosalvestisega vastavalt artikli 42 lõikes 1 ja artikli 43 lõikes 1 osutatud nõuetele;
 - 5) teeb teadustööd, näiteks kogudes komisjoni taotluse korral näidiseid ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal;
 - 6) registreerib ja kontrollib igat liiki siltide, sealhulgas looduslike märkide olemasolu ning teatab kõigist märkidest, mis viitavad sildi hiljutisele eemaldamisele;
- c) koostab üldaruanded, millesse on koondatud käesoleva punkti kohaselt kogutud teave, ning võimaldab kaptenil ja kalakasvanduse käitajal lisada neisse asjakohast teavet;
 - d) esitab punktis c osutatud üldaruande sekretariaadile 20 päeva jooksul pärast vaatlusperioodi lõppu;
 - e) täidab kõiki muid ICCATi komisjoni määratletud ülesandeid.

4. ICCATi piirkondlik vaatleja käsitab konfidentsiaalsena kogu teavet, mis on seotud seinnoodalaeva ja kalakasvanduste püügi- ja üleviimistegevusega, ning annab selle nõude täitmise kohta kirjaliku nõusoleku ICCATi piirkondlikuks vaatlejaks määramisel.
5. ICCATi piirkondlik vaatleja täidab nõudeid, mis on kehtestatud selle laeva lipuriigi või kalakasvanduse asukohariigi õigusnormidega, mille jurisdiktsioonis on laev või kalakasvandus, kuhu ta on vaatlejaks määratud.
6. ICCATi piirkondlik vaatleja järgib laeva ja kalakasvanduse kõigi töötajate suhtes kehtivat hierarhiat ja üldisi käitumisreegleid, kui sellised reeglid ei takista ICCATi piirkondlikul vaatlejal käesoleva programmi raames antud ülesannete täitmist ning käesoleva lisa punktis 7 ja artiklis 39 sätestatud laevapere ja kalakasvanduse töötajate kohustuste täitmist.

LIPULIHKMESRIIKIDE KOHUSTUSED ICCATi PIIRKONDLIKE VAATLEJATE SUHTES

7. Liikmesriigid, kes vastutavad seinnoodalaeva, kalakasvanduse või mõrra eest, tagavad, et ICCATi piirkondlikule vaatlejale võimaldatakse:
 - a) juurdepääs laeva, kalakasvanduse ja mõrdasid käitavatele töötajatele, püügivahenditele, sumpadele ja varustusele;

- b) käesoleva lisa punktis 3 sätestatud ülesannete täitmise hõlbustamiseks taotluse korral juurdepääs ka järgmistele seadmetele, kui need on laeval olemas:
- 1) satelliitnavigatsioonivahendid;
 - 2) radariekraanid, kui neid kasutatakse;
 - 3) elektroonilised sidevahendid;
- c) ülalpidamine, sealhulgas majutus, söök ja nõuetekohased sanitaaringimused, mille tase on võrdne laeva juhtivkoosseisule pakutavaga;
- d) komandosillal või roolikambris piisavalt ruumi kirjatöö tegemiseks, samuti piisav ruum tekil vaatlusülesannete täitmiseks.

ICCATi PIIRKONDLIKUST VAATLUSPROGRAMMIST TULENEVAD KULUD

8. Kõik kulud, mis tulenevad ICCATi piirkondlike vaatlejate tegevusest, kannab kalakasvanduse käitaja või seinnoodalaeva omanik.
-

IX LISA

ICCATi rahvusvahelise ühisinspekterimise kava

ICCAT leppis oma neljandal korralisel koosolekul (1975. aasta novembris Madridis) ja 2008. aastal Marrakechis peetud aastakoosolekul kokku järgmises:

vastavalt konventsiooni artikli IX lõikele 3 soovitab ICCATi komisjon konventsiooni ja sellest tulenevate meetmete kohaldamise tagamiseks järgmise rahvusvahelise kontrolli korra kehtestamist väljapoole riikide jurisdiktsiooni jäävate vete üle.

I. RASKED RIKKUMISED

1. Käesoleva korra kohaldamisel tähendab raske rikkumine ICCATi komisjoni vastu võetud ICCATi kaitse- ja majandamismeetmete järgmist rikkumist:
 - a) kalapüük ilma konventsiooniosalisest lipuriigi väljastatud litsentsi või loata;
 - b) ICCATi komisjoni aruandlusnõuete kohaste püügiandmete ja püügiga seotud andmete kohta piisava arvestuse pidamata jätmine või selliste püügi- ja/või püügiga seotud andmete kohta valeandmete esitamine;

- c) kalapüük keelualal;
- d) kalapüük keeluajal;
- e) ICCATi vastu võetud kohaldatavate kaitse- ja majandamismeetmetega vastuolus olev kavatsuslik püük või pardal hoidmine;
- f) ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate püügipiirangute või kvootide oluline rikkumine;
- g) keelatud püügivahendite kasutamine;
- h) kalalaeva pardatähise, nime või registreerimisandmete võltsimine või tahtlik varjamine;
- i) rikkumise uurimisega seotud tõendite varjamine, rikkumine või kõrvaldamine;
- j) arvukad rikkumised, mis üheskoos moodustavad ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate meetmete tõsise rikkumise;
- k) volitatud inspektori või vaatleja ründamine, talle vastuhakkamine, tema hirmutamine, seksuaalne ahistamine, sekkumine tema töösse või selle põhjuseta takistamine;
- l) laevaseiresüsteemi töö tahtlik häirimine või rikkumine;

- m) muud sarnased ICCATi kindlaksmääratud rikkumised, kui need on lisatud käesolevate menetluste muudetud versiooni ja laiali saadetud;
 - n) kalapüük jälgimislennukite abil;
 - o) laevaseire satelliitsüsteemide häirimine ja/või ilma laevaseiresüsteemita laeva käitamine;
 - p) üleviimistegevus ilma ICCATi üleviimisdeklaratsioonita;
 - q) ümberlaadimine merel.
2. Juhul kui volitatud inspektor märkab kalalaeva pardal viibimise ja inspekteerimise käigus tegevust või olukorda, mis kujutab endast punktis 1 määratletud rasket rikkumist, teavitavad inspekteerimislaeva lipuriigi ametiasutused viivitamata kalalaeva lipuriiki nii otse kui ka ICCATi sekretariaadi kaudu. Sellistes olukordades teavitab inspektor ka lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.
3. ICCATi inspektor registreerib teostatud inspekteerimised ja tuvastatud rikkumised kalalaeva püügipäevikus.

4. Lipuliikmesriik tagab, et pärast punktis 2 osutatud inspekteerimist peatab asjaomane kalalaev igasuguse püügitegevuse. Lipuliikmesriik nõuab, et asjaomane kalalaev suunduks 72 tunni jooksul lipuriigi määratud sadamasse, kus algatatakse uurimine.
5. Kui laeva ei kutsuta sadamasse, esitab lipuliikmesriik aegsasti nõuetekohase põhjenduse komisjonile, kes edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile, kes teeb selle nõudmise korral teistele konventsiooniosalistele kättesaadavaks.

II. INSPEKTEERIMINE

6. Inspekteerimist teostavad konventsiooniosaliste määratud inspektorid. ICCATi komisjonile teatatakse asjaomaste riikide valitsuste poolt selleks määratud valitsusasutuste ja inspektorite nimed.
7. Käesoleva lisa kohaselt rahvusvahelisi pardalemineku ja inspekteerimise ülesandeid täitvad laevad peavad heiskama ICCATi komisjoni heaks kiidetud erilipu või -vimpli, mille on välja andnud ICCATi sekretariaat. Selleks kasutatavate laevade nimed teatatakse ICCATi sekretariaadile niipea kui võimalik enne inspekteerimise algust. ICCATi sekretariaat teeb määratud inspekteerimislaevu käsitleva teabe kõigile konventsiooniosalistele kättesaadavaks, sealhulgas avaldades selle oma salasõnaga kaitstud veebisaidil.

8. Iga inspektor kannab kaasas asjakohast isikut tõendavat dokumenti, mille on välja andnud lipuriigi ametiasutused, kasutades käesoleva lisa punktis 21 esitatud vormi.
9. Kui punkti 16 kohaselt kokku lepitud korrast ei tulene teisiti, peab konventsiooniosalise lipu all sõitev laev, mida kasutatakse konventsiooni alal riigi jurisdiktsioonist välja jäävates vetes tuuni või tuunilaadse liigi püüdmiseks, peatuma, kui ta on saanud inspektorit transportivalt laevalt, mis on heisanud punktis 7 kirjeldatud ICCATi vimpli, vastava signaali, mis on edastatud rahvusvahelises signalisatsioonikoodis, välja arvatud püügitegevuse ajal, millisel juhul ta peatub kohe pärast sellise tegevuse lõpetamist. Laeva kapten lubab punktis 10 kirjeldatud inspektorite rühmal laevale tulla ning annab selleks laevatrapi. Kapten võimaldab inspektorite rühmal kontrollida seadmeid, kalasaaki, püügivahendeid ja kõiki asjakohaseid dokumente, mida inspektor peab vajalikuks kontrollitava laeva lipuriigiga seotud kehtivate ICCATi komisjoni soovitude järgimise kontrollimisel vajalikuks. Lisaks võib inspektor küsida selgitusi, mida ta peab vajalikuks.
10. Inspektorite rühma suuruse määrab kindlaks inspekteerimislaeva kapten, võttes arvesse asjakohaseid asjaolusid. Inspektorite rühm peab olema nii väike kui võimalik, et täita ohutult ja turvaliselt käesolevas lisa sätestatud kohustusi.

11. Inspektor esitab laeva pardale saabudes punktis 8 kirjeldatud dokumendid. Inspektor järgib üldtunnustatud rahvusvahelisi eeskirju, menetlusi ja tavasid, mis on seotud inspekteeritava laeva ja laevapere ohutusega, minimeerib enda mõju püügitegevusele või toote ladustamisele ning väldib nii palju kui võimalik tegevust, mis mõjuks kahjulikult pardal olevale saagile.

Inspektor piirdub oma küsitlustes selle kindlakstegemisega, kas järgitakse asjaomase laeva lipuriigiga seotud kehtivaid ICCATi komisjoni soovitusi. Inspekteerimise käigus võib inspektor küsida kalalaeva kaptenilt abi, mis võib osutada vajalikuks. Inspektor koostab inspekteerimise kohta ICCATi komisjoni heaks kiidetud vormis inspekteerimisaruande. Inspektor allkirjastab aruande laeva kapteni juuresolekul, kes võib sellele lisada või on lisanud märkusi, mida laeva kapten peab vajalikuks, ning kirjutab neile märkustele alla.

12. Nimetatud aruande koopiad antakse laeva kaptenile ja inspektorite rühma juhatusale, kes edastab need inspekteeritud laeva lipuriigi asjaomastele ametiasutustele ja ICCATi komisjonile. ICCATi soovitude rikkumise avastamise korral teavitab inspektor võimaluse korral ka kalalaeva lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.

13. Inspektorile vastuhakkamist või tema juhiste täitmata jätmist käsitleb inspekteeritud laeva lipuriik samal viisil, kui nii oleks käitunud riikliku inspektori suhtes.
14. Inspektor täidab oma kohustusi selle korra alusel, vastavalt käesolevas määruses sätestatud reeglitele, kuid jääb oma riigi asutuste kontrolli alla ja vastutab nende ees.
15. Konventsiooniosalised võtavad käesoleva korra alusel inspekteerimisaruandeid, ICCATi soovitus 94-09 kohaseid tuvastamise teabelehti ja dokumente kontrollinud välisriigi inspektorite avaldusi arvesse ning rakendavad nende põhjal meetmeid sarnasel viisil nagu riiklike inspektorite esitatud aruannete puhul, kooskõlas riigisiseste õigusaktidega. Käesolev punkt ei kohusta konventsiooniosalist andma välisriigi inspektori aruandele tõendina suuremat väärtust, kui sellel oleks inspektori päritoluriigis. Konventsiooniosalised teevad koostööd, et hõlbustada inspektori poolt käesoleva korra kohaselt esitatud aruandest tulenevaid kohtu- või muid menetlusi.
16. a) Konventsiooniosalised teatavad iga aasta 15. veebruariks ICCATi komisjonile käesoleva määrusega rakendatud soovitusel alusel inspekteerimise esialgsed plaanid asjaomaseks kalendriaastaks ning ICCATi komisjon võib anda konventsiooniosalistele soovitusi riikliku tegevuse koordineerimiseks selles valdkonnas, sh inspektorite ja neid transportivate laevade arvu osas.

- b) Konventsiooniosaliste valitsused kohaldavad ICCATi soovitusel 19-04 kehtestatud korda ja osalemise kavasid, kui nad ei ole kokku leppinud teisiti; niisugusest kokkuleppes teatatakse ICCAT komisjonile. Nimetatud korra kohaldamine kahe konventsiooniosalise vahel peatatakse siiski kuni sellise kokkuleppe sõlmimiseni, kui üks neist on sellest ICCATi komisjonile teatanud.
17. a) Püügivahendeid inspekteeritakse vastavalt õigusnormidele, mis kehtivad alapiirkonnas, kus inspekteerimine toimub. Inspektor teatab, millises alapiirkonnas inspekteerimine toimus, ning kannab kõik tuvastatud rikkumised inspekteerimisaruandesse.
- b) Inspektoril on õigus inspekteerida kõiki kasutuses olevaid või pardal leiduvaid püügivahendeid.
18. Inspektor kinnitab ICCATi komisjoni heaks kiidetud identifitseerimistähise igale inspekteeritud püügivahendile, mis näib olevat vastuolus asjaomase laeva lipuriigi suhtes kohaldatavate ICCATi komisjoni soovitustega, ning märgib selle asjaolu oma inspekteerimisaruandesse.

X LISA

Videosalvestusega seotud menetluste miinimumnõuded

Üleviimistoimingud

1. Elektrooniline andmekandja, mis sisaldab videosalvestise originaali, antakse pärast üleviimistoimingu lõppu niipea kui võimalik ICCATi piirkondlikule vaatlejale, kes märgistab selle viivitamata, et vältida edaspidist manipuleerimist.
2. Originaalsalvestist hoitakse kalapüügilaeva pardal või asjakohasel juhul mõrra või kalakasvanduse käitaja käes kogu loa kehtivusaja jooksul.
3. Videosalvestisest tehakse kaks identset koopiat. Üks eksemplar edastatakse seinnoodalaeva pardal viibivale ICCATi piirkondlikule vaatlejale ja teine puksiiri pardal viibivale riiklikule vaatlejale, viimati nimetatud eksemplar peab olema ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ja sellega seotud saagiga kaasas. Nimetatud menetlust kohaldatakse riiklike vaatlejate suhtes ainult siis, kui üleviimine toimub puksiiride vahel.
4. ICCATi üleviimise loa numbrit tuleb näidata iga video alguses või lõpus.
5. Igal videosalvestisel peavad kogu aeg olema nähtavad salvestamise kellaaeg ja kuupäev.
6. Enne üleviimise algust peab videosalvestisel näha olema võrgu/ukse avamine ja sulgemine, samuti see, kas vastuvõtvates ja üleandvates sumpades oli juba harilikku tuuni.

7. Videosalvestus peab olema pidev, ilma katkestuste ja välja lõigatud osadeta, ning hõlmama kogu üleviimistoimingut.
8. Videosalvestis peab olema piisavalt kvaliteetne, et hinnata üleviidavate harilike tuunide arvu.
9. Juhul kui videosalvestis on üleviidavate harilike tuunide arvuliseks hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, korraldatakse kontrollüleviimine. Käitaja võib nõuda, et laeva või mõrra lipuriigi ametiasutus teostaks kontrollüleviimise. Kui käitaja kontrollüleviimist ei taotle või kui vabatahtlik üleviimine ei anna rahuldavat tulemust, nõuavad kontrolliasutused kontrollüleviimisi seni, kuni saadakse küllalt kvaliteetne videosalvestis. Sellised kontrollüleviimised hõlmavad kõigi vastuvõtvas sumbas olevate harilike tuunide paigutamist teise sumpas, mis peab olema tühi. Kui kala on pärit mõrrast, võib mõrrast vastuvõtvasse sumpas juba üleviidud hariliku tuuni mõrda tagasi saata; sellisel juhul tühistatakse kontrollüleviimine ICCATi piirkondliku vaateleja järelevalve all.

Sumpadesse paigutamine

1. Elektrooniline andmekandja, mis sisaldab videosalvestise originaali, antakse pärast sumpas paigutamise lõppu niipea kui võimalik ICCATi piirkondlikule vaatelejale, kes märgistab selle viivitamata, et vältida edaspidist manipuleerimist.

2. Salvestise originaali hoitakse kalakasvanduses kogu loa kehtivusaja jooksul.
3. Videosalvestisest tehakse kaks identset koopiat. Üks eksemplar edastatakse ICCATi piirkondlikule vaatlejale kalakasvanduses.
4. ICCATi sumpapaigutamise loa numbrit tuleb näidata iga video alguses või lõpus või nii alguses kui lõpus.
5. Igal videosalvestisel peavad kogu aeg olema nähtavad salvestamise kellaaeg ja kuupäev.
6. Enne sumpapaigutamise algust peab videosalvestisel näha olema võrgu/ukse avamine ja sulgemine, samuti see, kas vastuvõtva ja üleandva sumpades oli juba enne harilikku tuuni.
7. Videosalvestus peab olema pidev, ilma katkestuste ja välja lõigatud osadeta, ning hõlmama kogu sumpadesse paigutamise toimingut.
8. Videosalvestis peab olema piisavalt kvaliteetne, et hinnata üleviidavate harilike tuunide arvu.
9. Juhul kui videosalvestis on üleviidavate harilike tuunide arvuliseks hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, nõuavad kontrolliasutused uut sumpadesse paigutamist. Uus sumpadesse paigutamine hõlmab kõigi vastuvõtva kalakasvanduse sumbas olevate harilike tuunide paigutamist kalakasvanduse teise sumpapaigutamise, mis peab olema tühi.

XI LISA

Stereoskoopiliste kaamera süsteemide standardid ja menetlused seoses sumpadesse paigutamisega

A. Stereoskoopilise kaamera süsteemide kasutamine

Stereoskoopilise kaamera süsteeme kasutatakse sumpas paigutamise ajal, nagu seda nõutakse artiklis 51, järgmiste tingimuste kohaselt.

1. Eluskalade proovivõtu maht on vähemalt 20 % sumpadesse paigutatavatest kaladest. Kui see on tehniliselt võimalik, tehakse eluskalade proovivõttu pisteliselt, mõõtes ühe isendi viiest. Sellise valimi puhul tuleb mõõta kaamerast 2–8 meetri kaugusel asuvaid kalu.
2. Üleandva ja vastuvõtva sumba ühenduskäik võib olla kõige rohkem kümme meetrit lai ja kümme meetrit kõrge.
3. Juhul kui tegemist on eri pikkusega kaladega (kaks või enam eri suurusega rühma), peaks sumpas paigutamisel olema võimalik kasutada rohkem kui üht ümberarvestamismeetodit. Pikkuse (ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni) ümberarvestamisel kogukaaluks vastavalt sumpadesse paigutamisel mõõdetava kala suuruskategooriale kasutatakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee kõige uuemaid ümberarvestamismeetodeid.
4. Enne iga sumpadesse paigutamist kinnitatakse pikkuse stereoskoopilise mõõtmise tulemused, kasutades selleks 2–8 meetri kaugusel asuvat mõõduliiistu.

5. Stereoskoopilise programmi tulemuste teatavakstegemisel tuleb anda teavet stereoskoopilise kaamera süsteemi tehniliste kirjelduste eeldatava vea ülemmäära kohta, mis ei tohi olla suurem kui $\pm 5\%$.
 6. Stereoskoopilise programmi tulemuste aruanne sisaldab kõigi eespool märgitud tehniliste kirjelduste üksikasju, sealhulgas proovivõtu mahtu, proovivõtu viisi, kaugust kaamerast, ühenduskäigu mõõtmeid ja ümberarvestusmeetodeid (pikkuse ja kaalu suhe). ICCATi alaline uuringute ja statistikakomitee vaatab need tehnilised kirjeldused läbi ja vajaduse korral soovib neid muuta.
 7. Juhul kui stereoskoopilise kaamera salvestise kvaliteet on üleviidavate harilike tuunide kaalu hindamiseks ebapiisava kvaliteediga, taotlevad kalapüügilaeva, mõrra või kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi ametiasutused uut sumpadesse paigutamist.
- B. Programmide tulemuste esitlemine ja kasutamine
1. Otsused püügiaruande ja stereoskoopilise süsteemi programmi tulemuste vaheliste erinevuste kohta võetakse vastu ühise püügioperatsiooni või mõrra kogupüügi tasandil, kui on tegemist ühiste püügioperatsioonide ja mõrrapüügiga, mille saak on ette nähtud kalakasvandusele, millega on seotud üks konventsiooniosaline ja/või liikmesriik. Otsused püügiaruande ja stereoskoopilise süsteemi programmi tulemuste vaheliste erinevuste kohta võetakse vastu sumpadesse paigutamise tasandil, kui on tegemist ühiste püügioperatsioonidega, millega on seotud rohkem kui üks konventsiooniosaline ja/või liikmesriik, välja arvatud juhul, kui kõigi ühises püügioperatsioonis osalenud kalapüügilaevade lipuriikide ja/või konventsiooniosaliste ametiasutused lepivad kokku teisiti.

2. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab 15 päeva jooksul pärast sumpadesse paigutamist aruande kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele ja komisjonile, lisades sellele järgmised dokumendid:
- a) stereoskoopilise süsteemi tehniline aruanne, milles esitatakse:
 - üldteave: liigid, asukoht, sump, kuupäev, ümberarvestamismeetod;
 - statistilised andmed suuruse kohta: keskmine kaal ja pikkus, minimaalne kaal ja pikkus, maksimaalne kaal ja pikkus, proovivõtus mõõdetud kalade arv, jaotumine suuruse ja kaalu järgi;
 - b) programmi üksikasjalikud tulemused, milles märgitakse iga proovivõtu puhul mõõdetud kala suurus ja kaal;
 - c) sumpadesse paigutamise aruanne, milles esitatakse:
 - üldteave toimingu kohta: sumpadesse paigutamiste arv, kalakasvanduse nimi, sumba number, hariliku tuuni püügi dokumendi number, ICCATi üleviimisdeklaratsiooni number, kalapüügilaeva või mõrra nimi ja lipuriik, puksiiri nimi ja lipuriik, stereoskoopilise süsteemi operatsiooni kuupäev ja salvestise faili nimi;
 - pikkuse kaaluks teisendamisel kasutatud ümberarvestamismeetod;
 - võrdlus deklareeritud hariliku tuuni koguste ja stereoskoopilise süsteemi abil leitud koguste vahel, kalade arv, keskmine kaal ja kogukaal (vahe arvutamiseks kasutatav valem on järgmine: (stereoskoopiline süsteem – hariliku tuuni püügi dokument) / stereoskoopiline süsteem * 100);

- süsteemi veamäär;
- sumpadesse paigutamise aruannete puhul, mis on seotud ühiste püügioperatsioonide / mõrdadega, hõlmab kõige viimane sumpadesse paigutamise aruanne ka kõigis eelmistes aruannetes sisalduva teabe kokkuvõtet.

3. Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi ametiasutused saavad sumpadesse paigutamise aruande, võtavad nad kõik vajalikud meetmed lähtuvalt järgmistest olukordadest:

a) hariliku tuuni püügi dokumendis kalapüügilaeva või mõrra käitaja deklareeritud kogukaal on samas vahemikus kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemused:

- kalade vabakslaskmise korraldust ei anta;
- hariliku tuuni püügi dokumendis muudetakse nii arvu (kasutades kontrollkaamerate või alternatiivse tehnika abil kindlaks tehtud kalade arvu) kui ka keskmist kaalu, kusjuures kogukaalu ei muudeta;

b) hariliku tuuni püügi dokumendis kalapüügilaeva või mõrra käitaja deklareeritud kogukaal on väiksem kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste madalaim näitaja:

- antakse korraldus kalad vabaks lasta, võttes aluseks stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste väikseima vahemiku;
- kalade vabakslaskmine toimub artikli 41 lõikes 2 ja XII lisas sätestatud korra kohaselt;
- pärast kalade vabakslaskmist muudetakse hariliku tuuni püügi dokumendis nii arvu (kasutades kontrollkaamerate abil kindlaks tehtud arvu, millest lahutatakse vabaks lastud kalade arv) kui ka keskmist kaalu, kusjuures kogukaalu ei muudeta;

c) hariliku tuuni püügi dokumendis püügilaeva või mõrra käitaja deklareeritud kogukaal on suurem kui stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste kõrgeim näitaja:

- kalade vabakslaskmise korraldust ei anta;
- hariliku tuuni püügi dokumendis muudetakse vastavalt kalade kogukaal (kasutades stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste kõrgeimat näitajat), kalade arv (kasutades kontrollikaamerate abil saadud tulemusi) ja keskmine kaal.

4. Olulise muudatuse puhul hariliku tuuni püügi dokumendis peavad 2. jaos märgitud väärtused (arv ja kaal) olema kooskõlas 6. jaos esitatutega ning 3., 4. ja 6. jaos esitatud väärtused ei tohi ületada 2. jaos esitatud näitajaid.

5. Sumpadesse paigutamise aruannetes, mis on koostatud kõigi sumpadesse paigutamiste kohta nii ühiste püügioperatsioonide raames kui ka mõrdadest (olenemata sellest, kas kalade vabakslaskmist nõutakse või mitte), tuvastatud erinevuste kompenseerimise korral muudetakse kõiki asjaomaseid hariliku tuuni püügi dokumente, võttes aluseks stereoskoopilise süsteemi abil saadud tulemuste väikseima vahemiku. Hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud vabaks lastud tuuni kogustega, muudetakse samuti, et kajastada vabaks lastud kalade kaalu/arvu. Hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud hariliku tuuniga, mida ei lastud vabaks, kuid mille kohta stereoskoopiliste süsteemide või alternatiivse tehnika kasutamise abil saadud tulemused erinesid püügi- ja üleviimisaruandes esitatust, muudetakse samuti, et neid erinevusi kajastada.

Samuti muudetakse hariliku tuuni püügi dokumente, mis on seotud saagiga, millest osa kalu vabaks lasti, et kajastada vabaks lastud kalade kaalu/arvu.

XII LISA

Kalade vabaks laskmise protokoll

1. Hariliku tuuni merrelaskmine kasvatussumpadest salvestatakse videokaameraga ning seda jälgib ICCATi piirkondlik vaatleja, kes koostab aruande ja esitab selle koos videosalvestisega ICCATi sekretariaadile.
2. Kui on antud kalade vabakslaskmise korraldus, nõuab kalakasvanduse käitaja ICCATi piirkondliku vaatleja kohalolu.
3. Hariliku tuuni veosumpadest või mõrdadest merrelaskmist jälgib puksiiri või mõrra eest vastutava liikmesriigi riiklik vaatleja, kes koostab ja esitab aruande vastutava liikmesriigi kontrolliasutustele.
4. Enne kalade vabakslaskmist võivad liikmesriigi kontrolliasutused nõuda kontrollüleviimist, kasutades standardseid ja/või stereoskoopilisi kaameraid, et hinnata nende kalade arvu ja kaalu, kes on vaja vabaks lasta.

5. Liikmesriigi ametiasutused võivad rakendada muid nende arvates vajalikke meetmeid, et tagada vabakslaskmine kõige sobivamal ajal ja kohas, suurendamaks tõenäosust, et kalad lähevad tagasi parve sekka. Käitaja vastutab kalade ellujäämise eest kuni nende vabakslaskmiseni. Vabakslaskmine leiab aset kolme nädala jooksul pärast sumpadesse paigutamise lõppu.

6. Kalakasvandusse alles jäänud kalad, kes ei ole hõlmatud hariliku tuuni püügi dokumendiga, lastakse pärast saagi väljapüügi lõppu vabaks artikli 41 lõikes 2 ja käesolevas lisas sätestatud korra kohaselt.

XIII LISA

Surnud kalade käitlemine

Seinnoodalaevade püügitegevuse käigus seinnoodast surnuna leitud kalade kogus registreeritakse asjaomase kalalaeva püügipäevikus ja arvatakse vastavalt liikmesriigi kvoodist maha.

Surnud kalade registreerimine ja käitlemine esimese üleviimise ajal:

1. hariliku tuuni püügi dokumendil, mis esitatakse puksiiri käitajale, on täidetud 2. jagu (saak kokku), 3. jagu (eluskalaga kauplemine) ja 4. jagu (üleviimine – sh surnud kala).

3. ja 4. jaos märgitud üldkogused peavad olema võrdsed 2. jaos märgitud kogustega. Kooskõlas käesoleva määrusega peab hariliku tuuni püügi dokumendiga kaasas olema ICCATi üleviimisdeklaratsiooni originaal. ICCATi üleviimisdeklaratsioonis märgitud kogused (elusalt üleviidud) peavad olema võrdsed asjaomase hariliku tuuni püügi dokumendi 3. jaos märgitud kogustega.
2. Hariliku tuuni püügi dokumendi see osa, milles on 8. jagu (kaubanduslik teave), täidetakse ja antakse surnud harilikku tuuni kaldale vedava abilaeva käitajale (või jäetakse kalapüügilaevale, kui lossimine toimub otse kaldale). Surnud kalaga ja hariliku tuuni püügi dokumendi osaga on kaasas ICCATi üleviimisdeklaratsiooni koopia.
3. Surnud kalade kogus märgitakse selle kalapüügilaeva hariliku tuuni püügi dokumenti, mis saagi püüdis, või kui tegemist on ühise püügioperatsiooniga, siis kalapüügilaevade või muu riigi lipu all sõitva, ühises püügioperatsioonis osaleva laeva püügidokumendi.

XIV LISA

ICCATi sumpadesse paigutamise deklaratsioon¹

Laeva nimi	Lipuriik	Registrinumber Identifitseeritav sumba number	Püügi kuupäev	Püügikoht Pikkuskraad Laiuskraad	Hariliku tuuni püügi elektroonilise dokumendi number	Hariliku tuuni püügi elektroonilis e dokumendi kuupäev	Sumpa paigutamise kuupäev	Sumpa paigutatud kogus (t)	Nuumamiseks sumpa paigutatud kalade arv	Jagunemine suuruse järgi	Kalakasvatus rajatis*

* Rajatis, mida on lubatud kasutada konventsioonialalt püütud hariliku tuuni nuumamiseks.

¹ See on ICCATi soovitus 06-07 ettenähtud sumpadesse paigutamise deklaratsioon.

XV LISA

Miinumstandardid laevaseiresüsteemi loomisel ICCATi konventsiooni alal¹

1. Olenemata rangematest nõuetest, mida võidakse konkreetsete ICCATi kalavarude suhtes kohaldada, rakendab iga lipuliikmesriik laevaseiresüsteemi (Vessel Monitoring System, VMS) oma laevadel, mille üldpikkus ületab 15 meetrit ja millel on luba kalastada väljaspool lipuriigi jurisdiktsiooni olevates vetes, ning
 - a) nõuab, et tema kalapüügilaevad oleksid varustatud autonoomse rikkumist tuvastada võimaldava süsteemiga, mis edastab pidevalt, automaatselt ja laevapoolsest sekkumisest sõltumatult teateid lipuliikmesriigi kalapüügi seirekeskusele (fishing monitoring centre, FMC), et selle laeva lipuliikmesriik saaks jälgida nimetatud kalapüügilaeva asukohta, kurssi ja kiirust;
 - b) tagab, et kalapüügilaeva pardale kinnitatud satelliitseireseade kogub ja edastab lipuliikmesriigi kalapüügi seirekeskusele pidevalt järgmisi andmeid:
 - laeva tunnusandmed;
 - laeva geograafiline asukoht (pikkus- ja laiuskraad) vea ülemmääraga alla 500 meetri ja usaldusvahemikuga 99 % ning
 - kuupäev ja kellaaeg;
 - c) tagab kalapüügi seirekeskuse ja satelliitseireseadme vahelise side katkemisel, et lipuliikmesriigi kalapüügi seirekeskus saab automaatse teate;

¹ See on ICCATi soovitus 18-10 laevade seiresüsteemide miinumstandardi kohta ICCATi konventsiooni alal.

- d) tagab koostöös rannikuriigiga, et asukohateated, mida tema lipu all sõitvad laevad edastavad selle rannikuriigi jurisdiktsiooni all olevates vetes tegutsemise ajal, edastatakse automaatselt ja reaalajas ka selle rannikuriigi kalapüügi seirekeskusele, kes tegevuseks loa andis. Selle sätte rakendamisel tuleb nõuetekohaselt kaaluda nende teadete edastamisega seonduvate tegevuskulude, tehniliste raskuste ja halduskoormuse minimeerimist, ning
- e) tagab punktis d kirjeldatud asukohateadete edastamise ja vastuvõtmise hõlbustamiseks, et lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise kalapüügi seirekeskus ning rannikuriigi kalapüügi seirekeskus vahetavad omavahel kontaktandmeid ning teavitavad üksteist viivitamata nende andmete mis tahes muutustest. Rannikuriigi kalapüügi seirekeskus teavitab lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise kalapüügi seirekeskust järjestikuste asukohateadete vastuvõtmise mis tahes katkestustest. Asukohateateid edastatakse lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise kalapüügi seirekeskuse ja rannikuriigi kalapüügi seire keskuse vahel elektroonilisel teel vastavalt turvalisele teabevahetussüsteemile.
2. Iga liikmesriik võtab asjakohaseid meetmeid tagamaks, et lõikes 1 määratletud laevaseiresüsteemi teateid edastatakse ja võetakse vastu, ning kasutab seda teavet oma lipu all sõitvate laevade asukoha pidevaks jälgimiseks.

3. Iga liikmesriik kindlustab, et tema lipu all sõitvate kalapüügilaevade kaptenid tagavad satelliitseireseadme alalise ja pideva toimimise ning et lõike 1 punktis b osutatud teavet kogutakse ja edastatakse seinnodalaevade puhul vähemalt kord tunnis ja kõigi muude laevade puhul vähemalt kord kahe tunni järel. Lisaks nõuavad liikmesriigid, et nende laevakäitajad tagavad järgmise:
- a) satelliitseireseadme toimimist ei rikuta ühelgi viisil;
 - b) laevaseiresüsteemi andmeid ei muudeta ühelgi viisil;
 - c) satelliitseireseadmega ühendatud antennid ei takistata ühelgi viisil;
 - d) satelliitseireseade on kinnitatud kalalaeva külge ning elektritoidet ei katkestata tahtlikult ühelgi viisil ning
 - e) satelliitseireseadet ei eemaldata laevalt, välja arvatud parandamiseks või asendamiseks.

4. Kalapüügilaeva pardale kinnitatud satelliitseireseadme tehnilise tõrke või mittetoimimise korral parandatakse või asendatakse seade juhtumist alates ühe kuu jooksul, välja arvatud juhul, kui laev on vastavalt kas eemaldatud suurte kalalaevade nimekirjast, või juhul, kui nendel laevadel, mille kandmine ICCATi loaga laevade nimekirja ei ole nõutav, ei ole enam kehtivat luba kalastada väljaspool lipuriigist konventsiooniosalise jurisdiktsiooni alla kuuluvaid alasid. Defektse satelliitseireseadmega laeval ei lubata püügireisi jätkata. Veelgi enam, kui seade lakkab püügireisi ajal toimimast või sellel tekib tehniline tõrge, parandatakse või asendatakse seade kohe, kui laev sadamasse siseneb; kui satelliitseireseade ei ole parandatud või asendatud, ei lubata kalalaeval püügireisi jätkata.
5. Iga liikmesriik või konventsiooniosaline tagab, et defektse satelliitseireseadmega kalalaev edastab kalapüügi seirekeskusele vähemalt kord päevas lõike 1 punktis b osutatud teavet sisaldavaid aruandeid muude sideseadmete abil (raadio, veebipõhine aruandlus, e-post, faks või teleks).
6. Liikmesriigid või konventsiooniosalised võivad lubada laevadel lülitada oma satelliitseireseadme välja üksnes siis, kui laev ei kalasta pikemat aega (nt on remonditöödeks kuivdokis) ja teavitab sellest eelnevalt oma lipuliikmesriigi või lipuriigist konventsiooniosalise pädevaid asutusi. Enne kui laev sadamast lahkub, tuleb satelliitseireseade uuesti aktiveerida ning koostada ja edastada vähemalt üks aruanne.

XVI LISA

Vastavustabel määruse (EL) 2016/1627 ja käesoleva määruse vahel

Määrus (EL) 2016/1627	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 1
Artikkel 3	Artikkel 5
Artikkel 4	–
Artikkel 5	Artikkel 6
Artikkel 6	Artikkel 11
Artikkel 7	Artikkel 12
Artikkel 8	Artikkel 13
Artikkel 9	Artikkel 14
Artikkel 10	Artikkel 16
Artikkel 11	Artikkel 17 ja I lisa
Artikkel 12	Artikkel 17 ja I lisa
Artikkel 13	Artikkel 18
Artikkel 14	Artikkel 19
Artikkel 15	Artikkel 20
Artikkel 16	Artikkel 21
Artikkel 17	Artikkel 25
Artikkel 18	Artikkel 22
Artikkel 19	Artikkel 23
Artikkel 20	Artikkel 26
Artikkel 21	Artikkel 4
Artikkel 22	Artikkel 27
Artikkel 23	Artikkel 28
Artikkel 24	Artikkel 30

Määrus (EL) 2016/1627	Käesolev määrus
Artikkel 25	Artikkel 31
Artikkel 26	Artikkel 32
Artikkel 27	Artikkel 36
Artikkel 28	Artikkel 37
Artikkel 29	Artikkel 29
Artikkel 30	Artikkel 33
Artikkel 31	Artikkel 34
Artikkel 32	Artikkel 35
Artikkel 33	Artikkel 40
Artikkel 34	Artikkel 41
Artikkel 35	Artikkel 43
Artikkel 36	Artikkel 44
Artikkel 37	Artikkel 51
Artikkel 38	Artikkel 42
Artikkel 39	Artikkel 45
Artikkel 40	Artikkel 46
Artikkel 41	Artikkel 46
Artikkel 42	Artikkel 47
Artikkel 43	Artikkel 48
Artikkel 44	Artikkel 49
Artikkel 45	Artikkel 50
Artikkel 46	Artikkel 51
Artikkel 47	Artikkel 55
Artikkel 48	Artikkel 56

Määrus (EL) 2016/1627	Käesolev määrus
Artikkel 49	Artikkel 57
Artikkel 50	Artikkel 38
Artikkel 51	Artikkel 39
Artikkel 52	Artikkel 58
Artikkel 53	Artikkel 15
Artikkel 54	Artikkel 59
Artikkel 55	Artikkel 60
Artikkel 56	Artikkel 62
Artikkel 57	Artikkel 63
Artikkel 58	Artikkel 64
Artikkel 59	Artikkel 68
Artikkel 60	Artikkel 70
Artikkel 61	Artikkel 71
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
III lisa	V lisa
IV lisa	VI lisa
V lisa	III lisa
VI lisa	IV lisa
VII lisa	VIII lisa
VIII lisa	IX lisa
IX lisa	X lisa
X lisa	XI lisa
XI lisa	XII lisa
XII lisa	XIII lisa